ஜநோபகாரி.

(JANOPAKARI)

"உலகத்தோடு ஒட்ட ஒழுகல் பலகற்றும்
கல்லார் அறிவிலாதார்."—திருக்குறள்.

புத்தகம் 2. Vol. II. பிங்கள ௵ ஆடி ௴ JULY, 1917. சஞ்சிகை 7. No. 7.

The Present position of our Vernaculars.

நமது தேசபாஷைகளின் தற்காலத்திய நிலைமை.

இந்தியாவில் மற்ற தேசபாஷைகளைக் காட்டிலும் ஆங்கில பாஷையே சிறந்து விளங்குகின்றது. பள்ளிக்கூடங்களில் எங்கும் ஆங்கில பாஷையே தாய்ப்பாஷைகளைவிடப் பிரதானமாகக் கற்பிக்கப்படுகின்றது. பொது ஜனங்கள், தாம், தேச அபிவிருத்தி சம்பந்தமாயும் மத சம்பந்தமாயும் செய்யும் பற்பல காரியங்களையும் ஆங்கில பாஷையின் மூலமாகவே செய்கிறார்கள். தேசபாஷைகள் அவ்வளவாகக் கவனிக்கப்படுவதில்லை. முக்கியமாக இந்த வியாசத்தில் நாம், தேசபாஷைகள் இந்தியர்களால் எவ்வாறு மதிக்கப்படுகின்றன என்பதையும், தேசத்தின் அபிவிருத்திக்கு அவை எவ்வாறு அவசியமென்பதையும், இத்யாதி பலவிஷயங்களையும் பற்றிக் கவனிப்போம்.

பாஷையில் அபிமானம் இல்லை.

இந்தியர்களில் அநேகர் தங்கள் தாய்ப்பாஷைகளை மிகவும் அலக்ஷியம் செய்கிறார்கள். அவர்கள் ஆங்கிலக் கல்வி பெற்றதனாலேயே தமக்கு எல்லாம் தெரிந்தவிட்டனவென்று கருதிக் கர்வப்படுகிறார்கள். தங்கள் வீட்டுக்கணக்குக்கள் முதலியவற்றை ஆங்கிலத்திலேயே வைத்துக்கொள்ள விரும்புகிறார்கள். தாய்ப்பாஷைகளை உபயோகப்படுத்தினால் கௌரவக்குறைவு ஏற்படுமென்று அவர்கள் எண்ணுகிறார்கள். தாங்கள் கற்கும் ஆங்கிலப்படிப்பு யாதொரு பிரயோஜனத்தையும் தராதென்றும், அதனால் காலாவட்டத்தில் பலகேடுகள் நேரிடக்கூடுமென்றும் அவர்கள் அறிவதில்லை. இந்தியர்கள் ஆங்கில பாஷையில் பல் யூனிவர்ஸிடி பட்டங்கள் பெற்றிருந்தாலும், அவர்கள் அப்பாஷைகளில் கசடறப்பேசவும் எழுதவும் முடியாது. அப்படியிருந்தும், அவர்கள் தங்கள் ஆயுள் முழுதையும் அன்னிய பாஷைகளைக் கற்பதிலேயே செலவிடுவது வியசனிக்கத்தக்கது.

தேச அபிவிருத்திக்குத் தாய்ப்பாஷை அவசியம்.

நமது தேசத்தில் இந்தியர்களால் கூட்டப்படும் பற்பல ராஜீய சம்பந்தமான கூட்டங்களும், மதசம்பந்தமான கூட்டங்களும் அன்னிய பாஷைகள் மூலமாகவே நடைபெறுகின்றன. இவ்விதம் நடத்தப்பட்டால்தான் தமக்குக் கௌரவமென்று அவர்கள் எண்ணுகிறார்கள். தேசாபிமானத்தைக்கொண்டு இவற்றைச் செய்யும் இந்தியர்களுக்கு பாஷாபிமானமில்லாதது வியக்கத்தக்கது. இந்தியாவில் ஆங்கில பாஷை தெரிந்துள்ள இந்தியர்கள் மிகச்சிலரே

இருக்கின்றனர். சுமார் 2,500 இந்தியர்களில் ஒருவன்தான் ஆங்கிலந் தெரிந்துள்ளவனுயிருக்கின்றான். ஆதலால், கோடிக் கணக்கான ஆங்கிலந் தெரியாத இந்தியர்களுக்குத் தேசபாஷைகளில் அறிவு வளர்ச்சிக்கான பிரசங்கங்கள் செய்யவேண்டுமேயொழிய, ஆங்கிலத்தில் செய்வதால் யாது பயன் உண்டாகக்கூடும்? தேசத்தின் தற்கால நிலைமையையும், அதன் முற்போக்குக்கான பல விஷயங்களையும், ஆங்கிலந் தெரியாத இந்தியர்களுக்கு அவரவர்கள் தாய்ப்பாஷைகளின் மூலமாகவே தெரிவிக்கவேண்டும். அப்போதுதான் தேசத்துக்குப் பல நன்மைகள் ஏற்படக்கூடும். மேலும், ஒருவன் அன்னிய பாஷையில் எவ்வளவு விற்பன்னனுயிருந்தாலும், அதன் மூலமாய் ஜனங்களின் மனதைக் கவர முடியாது; தமது எண்ணங்களையும் மிகவும் தெளிவாக வெளியிட முடியாது.

ஒற்றுமையின்மை.

இந்தியர்கள் ஆங்கிலங்கற்பதனுல் தங்களை ஒருவாறு பெருமைபடுத்திக்கொள்ளுகின்றார்கள். அவர்கள் ஆங்கிலபாஷையைக் கல்லாதவர்களை மூடர்களென்றும், தாழ்ந்தவர்களென்றும் எண்ணுகிறார்கள். இதனுல், ஆங்கிலம் கல்லாதவர்கள் ஒரு பிரிவினராகவும், அப் பாஷைகளைக் கற்றவர்கள் மற்றொரு பிரிவினராகவும் கருதப்படுகிறார்கள். இந்த இரண்டு வகுப்பினருக்கும் பரஸ்பரம் ஒற்றுமையின்றி, தேசாபிவிருத்திக்கான காரியங்கள் தடைப்படுகின்றன. முற்காலத்தில் படித்தவர்களும் படியாதவர்களும் ஒற்றுமையுடன் பல காரியங்களைச் செய்துவந்தார்கள். ஆங்காங்கு ஜனங்கள் படித்தவர்களிடம் போய்ப் பற்பல விஷயங்களையும் பிரசங்கங்கள் மூலமாய்க் கற்றுவந்தார்கள். அதனுல், அவர்களுடைய ஞானம் பலமடங்கு விருத்தியடைந்துவந்தது.

தாய்ப்பாஷையை ஆதரிக்கவேண்டும்.

மேலே சொல்லப்பட்ட இருவகுப்பினரும் ஒரே மனதுடன் தங்களாலியன்றவரை தத்தம் தாய்ப்பாஷைகளை அபிவிருத்தி செய்ய முயலவேண்டும். நாம் அன்னிய பாஷைகளில் எவ்வளவு காலம் உழைத்தபோதிலும், அவற்றில் பூர்ணஞானம் பெற இயலாது. நம்முடைய முழுகவனத்தையும் பிறபாஷைகளில் செலவிடுவதனுல், தாய்ப்பாஷை க்ஷீணித்துவிடுகின்றது. அன்னிய பாஷைகளில் கழிக்கும் நமது காலத்தை நம் தாய்ப்பாஷைகளில் செலவிட்டால், அவற்றில் நாம் பூர்ண பாண்டித்யமடைவோம். அதுவுமல்லாமல், பிற பாஷைகளைக் கற்றவர்களுக்கும், அவைகளைக் கல்லாதவர்களுக்கும் உள்ள வேற்றுமை அற்றுப்போம். நாம் நமது தேசகலைகளையும், சாஸ்திரங்களையும் கற்று, மற்ற ஜனங்களோடு யாதொரு வேற்றுமையுமின்றி ஸகஜமாகக் கூடியிருக்கவேண்டும்; அவர்களுக்கு தாய்ப்பாஷைகளின் மூலமாகவே அறிவு வளர்ச்சிக்கான பிரசங்கங்கள் செய்யவேண்டும்.

பண்டிதர்களுக்குக் கௌரவமில்லை.

தேச பாஷைகளைக் கற்று அவற்றில் பூரண பாண்டித்யமுடைய பெரிய பண்டிதர்கள் மௌல்விகள் முதலானவர்கள் இக்காலத்தில் கல்விமான்களென்று மதிக்கப்படுவதில்லை. பல கலாசாலைகளிலும் தேச பாஷைப் பண்டிதர்களும், ஆங்கிலத்தில் பாண்டித்யம் பெற்றவர்கள் என்று சொல்லப்படுபவர்களும் எவ்வாறு மதிக்கப்படுகிறார்களென்பதை நாம் அநுபவ பூர்வமாய்க் கண்டிருக்கின்றோம். ஆங்கிலம் படித்தவர்கள் மாத்திரந்தான் கல்விமான்கள் என்று எண்ணப்படுவது சகஜமாயிருக்கின்றது. நமது ஜாதிய அபிவிருத்திக்கும் கல்வி அபிவிருத்திக்கும் தேச பாஷைகள் அவசியமாயிருப்பதால், அவற்றை நாம் கைக்கொள்ளவேண்டியது நமது முக்கியக் கடமையாகும்.

நாம் முன்னேற்றமடைவதற்கு ஆங்கிலக்கல்வி அவசியமென்று எண்ணுவது தவறு. நாம் காரணமில்லாமலே பல சமயங்களிலும் ஆங்கில பாஷையிலேயே நமது சொந்த ஜனங்களோடு பேசுகிறோம்; அவர்களுக்குக் கடிதங்களும் ஆங்கிலத்திலேயே எழுதுகிறோம். சாதாரணமாக, ஒவ்வொரு குடும்பத்திலும், ஆங்கிலபாஷைதெரிந்தவர்கள் ஒருபிரிவினராகவும், மற்றவர்கள்

மற்றொரு பிரிவினராகவும் கருதப்படுகிறார்கள். விருந்துகளிலும், தோட்டக் கச்சேரிகளிலும் ஆங்கிலமறிந்தவர்கள், தங்களுக்கு ஆங்கிலமறியாதவர்களோடு யாதொரு சம்பந்தமுமில்லையென்று எண்ணுகிறார்கள். இதனால் பலவிதமான தீமைகள் சம்பவிக்கின்றன. இந்தியச் சிறுவர்கள், ஆங்கிலக்கல்வி கற்றதனாலேயே தங்கள் புராதன இந்து வழக்கங்கள் யாவும் பொய்யென்று அவற்றை அலக்ஷியம் செய்கின்றார்கள். ஆங்கில பாஷையானது எவ்விதத்திலும் இந்தியர்களின் தாய்ப்பாஷையாக இருக்க முடியாது. வீடுகளில் ஸ்திரீகளுக்கு ஆங்கிலங் கற்கப் போதுமான சௌகரியங்கள் இல்லாததனால், அவர்கள் தத்தம் தாய்ப்பாஷைகளையே கைக்கொள்ளவேண்டியிருக்கின்றது. அவர்கள் சிரமப்பட்டுப் பிற பாஷைகளைக் கற்றாலும், அவற்றால் யாதொரு பயனையும் அடையாது போவதுடன், தேச பாஷைகளிலிருக்கும் அநேக நீதி சாஸ்திரங்கள் முதலானவற்றைக் கற்கச் சக்தியற்றவர்களாய்விடுகிறார்கள்.

Evil effects of communal grazing.

கால்நடைகளை ஊர்மந்தையுடன் மேயவிடுவதன் கெடுதிகள்.

இந்தராஜதானியில் அநேக கிராமங்களில் காலைவேளையில் ஊர்மாடுகள் மேய்ச்சலுக்குப் போவதற்குமுன் ஒரு குறிப்பிட்ட இடத்தில் மந்தையாய் மடக்கிவைக்கப்படுகின்றன. பிறகு மேய்ச்சல்தரைகளுள்ள இடங்களுக்கு ஓட்டிக்கொண்டு போகப்பட்டு, அங்கு மேய்ந்தவுடன் சாயங்காலத்தில் திரும்பவும் ஊருக்கு ஓட்டிவரப்படுகின்றன. இப்படி செய்வதனால், மந்தைமாடுகள் சில சிறுபிள்ளைகளே பார்த்துக்கொள்ளுகிறார்கள். இதனால் வியவசாயிகளுக்குக் கஷ்டமில்லாததனால் அநேகர் இம்முறையை அநுசரிக்கிறார்கள். அதிக விலை கொடுத்து வாங்கிய வண்டி அல்லது கவலைமாடுகளை மேய்ச்சலுக்காக இம்மந்தைகளுடன் ஓட்டுவார்களா? காளைமாடுகள் மந்தைமாடுகளுடன் மேய்வதனால் இளைத்துப்போவதுடன், நடையும் சுறுசுறுப்பும் குறைந்துபோகின்றன. ஊர்மாடுகளையெல்லாம் மந்தையாய் ஒருமிக்கச்சேர்த்து மேய்ப்பதனால் வரும் கெடுதிகளைக் கீழே எழுதுகிறோம்:—

1. சாதாரணமாய்க் கிராமங்களில் மந்தைமாடுகள் மேய்வதற்குப் பொதுவான சில இடங்கள் உண்டு. அங்கு மந்தைமாடுகள் காலைமுதல் சாயங்காலம்வரை மேய்ந்துவருவது வழக்கம். மேய்ச்சல் தரைகளிலிருக்கும் புல்லு முதலியன எத்தனை மாடுகளுக்குப் போதுமோ அதைவிட அதிகமான மாடுகள் வந்து மேய்வதால், மாடுகளுக்குப் போதுமான தீனி கிடைப்பதில்லை: அவைகள் எப்பொழுதும் இளைத்தேயிருக்கின்றன. இந்த மேய்ச்சல் தரைகளைப் பாதுகாக்க எவரும் இல்லாததனாலும், அவை மாடுகளால் மிதிக்கப்பட்டு தரைகள் கெட்டியாய்விடுவதாலும் புல் அதிகமாய் முளைப்பதில்லை. இன்னும், மந்தைமாடுகள் மேய்ச்சலுக்குப் போகுமிடங்களில் அவைகளுக்குச் சுத்தமான தண்ணீர் போதுமானவளவு குடிப்பதற்குக் கிடைப்பதில்லை.

மந்தைமாடுகள் இளைத்துப் போவதற்கு மற்றொரு காரணம் உண்டு:—மாடுகளைக் காலைவேளையில் மேயவிட்டு வெய்யில் வேளையில் இளைப்பாறவிட்டால், அவற்றின் தேகம் நல்ல நிலைமையிலிருக்கும். அப்படிக்கின்றி, அவைகள் காலை பத்துமணிவரை மந்தைவெளியிலேயே தங்கியிருந்து பிறகு வெய்யில்வேளையில் மேயப்போவதால், சிரமபரிகாரம் செய்துகொள்ள நேரமில்லாமலும், பல சமயங்களில் சாயங்காலம்வரையில் குடிக்கத் தண்ணீரில்லாமலும் கஷ்டப்படுகின்றன.

2. பசுமாடுகள் கவலைமாடுகளைப்போல் அவ்வளவு வேலைசெய்யாவிட்டாலும், போதுமான அளவு சிரமபரிகாரம் செய்துகொள்ள வேண்டியது அவசியம். சறவைமாடுகளை அவற்றின் கன்றுகளோடு மந்தைமாடுகளுடன் மேய்ச்சலுக்

காக ஓட்டக்கூடாது. அப்படி ஓட்டுவதனால், பசுக்களுக்கு வேண்டியவளவு சிரமபரிகாரம் கிடைக்காமல் பாலின் அளவு குறைந்துவிடுகின்றது. நாம் பல பசுக்களை வைத்திருப்பதைக் காட்டிலும், செம்மையாய்ப் போஷிக்கப்பட்ட இரண்டுமூன்று பசுக்களை வைத்திருந்தால். இவை அவைகளைக்காட்டிலும் அதிகமான அளவு பால் கொடுக்கும்: புஷ்டியான கன்றுகளையும் அடையலாம். குறைந்த தீனியை உட்கொள்ளும் பசுவின் சாணத்தைக்காட்டிலும், நன்கு போஷிக்கப்பட்ட பசுவின் சாணம் எருவுக்கு நல்லது.

3. பசுக்கள் பலஹீனமாயிருந்தால், காலக்கிரமத்தில் பலன் தருவதில்லை, பலநாட்கள்வரை வறடாயிருக்கின்றன. மந்தைமாடுகளோடு பசுக்களையும் மேயவிடுவதனால், அவை பிரதிவருஷத்திலும் பலன்தாராமல், இரண்டு மூன்று வருஷங்களுக்கு ஒரு முறையே கன்றுகள் ஈனுகின்றன. இது நமக்கு நஷ்டமேயாகும்; பாலும் சரியான அளவு கிடைப்பதில்லை; கன்றுகளும் தேகபலத்தோடு ஜீவித்திருப்பதில்லை. ஆதலால், பசுக்களை எப்போதும் ஊர்மந்தையுடன் மேயவிடாமல் தனியே நல்லபுல்லுள்ள இடங்களில் நிம்மதியாய் மேயவிடவேண்டும். இவ்விதம் செய்வோமானால், அவை வருஷத்திற்கு ஒரு கன்று ஈனும்; போதுமான அளவு பாலும் கிடைக்கும்.

4. ஒவ்வொரு மந்தையிலும் பருவம்வராத காளைகள் பல இருக்கக்கூடும். அம்மந்தைகளில் பசுக்களையும் மேயவிடுவதால், இவைகள் அக்காளைகளால் பொலியப்பட்டு மெலிந்த கன்றுகளையே ஈனுகின்றன. இதனால், நாம், நம் பசுக்களை மந்தைமாடுகளுடன் ஓட்டாமல் அவற்றை நல்லபக்குவம்வந்த காளைகளுடன் பொலியச்செய்யவேண்டும்.

5. கறவைப்பசுக்களை வறட்டுப்பசுக்கள் முதலானவைகளோடு சேரவிடாமல் அவற்றைத் தனியே மேயவிடவேண்டும். கறவைப் பசுக்களுக்காகத் தனியே கொஞ்சம் நிலத்தை விட்டு, அதில் நிரம்பப் புல்முளைக்கும்படி செய்யவேண்டும். இவ்வாறு புல் நிரம்ப வளருகிற வரை எந்தமாடுகளையும் அதில் மேயவிடக் கூடாது.

6. மாடுகள் ஒரேகூட்டமாய் மேய்வதால் வியாதிகள் வெகுசீக்கிரம் அவைகளுக்குள் பரவ ஹேதுவாகின்றது. அடைப்பான், கோமாரி ஆகிய இவைகளே மாடுகளுக்குள் பரவும் முக்கியமான வியாதிகள். இந்நோய்கள் பரவ ஆரம்பித்தால், நோய்கண்ட மாடுகளை உடனே மற்ற மாடுகளிடத்திலிருந்து பிரித்து, அவற்றைத் தனித்தனியே கட்டி வேண்டிய சிகித்ஸை செய்யவேண்டும்.

The Education of our women *

நமது ஸ்திரீகளின் கல்வி.

இந்திய ஸ்திரீகளின் முன்னேற்றத்தை உத்தேசித்து ஒரு சங்கமானது மிஸ்ஸஸ் ஜீனராஜதாஸாவினால் அடையாற்றில் ஸ்தாபிக்கப்பட்டு அதன் ஆதரவின்கீழ்க் கிளைச்சங்கங்கள் இந்தியா முழுதிலுமுள்ள ஒவ்வொரு பட்டணத்திலும் கிராமத்திலும் ஏற்படுத்தவேண்டுமென்ற நோக்கத்துடன், அந்தச் சீமாட்டி அநேக இந்திய பிரமுகர்களுக்கு அனுப்பியிருக்கும் அறிக்கை வெளிப்படை. இவர் அன்னிய தேசத்திற் பிறந்திருந்தும், இந்திய சகோதரர்களின் கேவலமான நிலைமையையும், அதனால் நமது தேசத்துக்கு உண்டாகும் பல தீங்குகளையும் பார்த்து அனுதாபங்கொண்டு, இவர்கள் முன்னேற

* இந்த வியாசமானது, ஸ்திரீகளுக்குக் கல்வியின் அவசியத்தைப்பற்றியும், பிரஹ்ம ஞான சங்கத்தில் வெகுபிரசித்தியடைந்தவரான மிஸ்டர். ஜீனராஜதாஸாவின் மனைவியாகிய மிஸ்ஸஸ். டோரதி ஜீனராஜதாஸா நமது பெண்மணிகளின் அபிவிருத்தியைக் கோரி செய்துவரும் பற்பல காரியங்களைப் பற்றியும் ஒருவிருபரால் "சுதேசமித்திரனில்" எழுதப்பட்டது

வேண்டுமென்ற உன்னத நோக்கத்தினால் தூண்டப்பட்டு, இந்தச்சங்கத்தை எல்லாவிடங்களிலும்பரவச்செய்து, அதன்மூலமாய் ஸ்திரீகளை ஞானத்திலும், கல்வியிலும், தேசிய உணர்ச்சியிலும் புருஷர்களுக்குச் சமானமானவர்களாகச் செய்து அவர்களோடு தேசத்தின் அபிவிருத்திக்காக ஒத்துழைக்கும்படி செய்யவேண்டுமென்பதே இவருடைய நோக்கம்.

இப்பொழுது நமது தேசத்தில் இவ்விதமான சங்கங்கள் ஸ்தாபிக்கப்படவேண்டியது அவசியமாவென்னும் விஷயத்தைப்பற்றி நாம் யோசிக்கவேண்டும். நமது ஸ்திரீகளின் தற்கால நிலைமை மிகவும் கேவலமாயும், அன்னிய தேசத்தவர்களால் இகழப்பட்டதாயுமிருக்கின்றது. ஒவ்வொரு நாகரிகமடைந்த தேசத்திலும் ஸ்திரீகள் கற்றவர்களாயும், ஞானவதிகளாயும், தாராள நோக்கமுள்ளவர்களாயுமிருக்கையில், நம் தேசத்தில்மாத்திரம் அவர்கள் அஞ்ஞானம் என்னும் அந்தகாரத்தினாற் சூழப்பட்டு கண்ணிருந்தும் குருடர்களாயிருக்கிறார்கள். இந்திய ஸ்திரீகளில் பெரும்பாலோர்க்குக் கல்வியின் வாசனையே தெரியாது. பள்ளிக்கூடங்களிற் போய் பத்துப் பன்னிரண்டு வயதுவரையிற் படித்த சிறுமிகளின் ஞானம் நிரம்பவும் சொற்பமென்று சொல்லவேண்டும். ஆகையால், ஸம்பூர்ணமாய்க் கற்ற ஸ்திரீகள் இந்தியாவில் லக்ஷத்தில் ஒருவர்கூட இருக்கமாட்டார்கள். நம் ஸ்திரீகள் இந்தத் தாழ்வான நிலைமையில் வைக்கப்பட்டிருக்கும்வரையில் நம்முடைய தேசம் மற்றைத் தேசங்களுக்குச் சமானமாக முன்வரமாட்டாது.

கல்வியின் சிறப்பையும் அதனால் நமக்குண்டாகும் பிரயோஜனங்களையும் விவரித்து எழுதவேண்டியதில்லை. புத்தியிருக்கும் ஒவ்வொருவனுக்கும் கல்வியின் உபயோகங்கள் உள்ளங்கை நெல்லிக்கனிபோல் விளங்கும். கல்வியை ஸாதாரணமாய் வெளிச்சத்திற்கு ஒப்பிடுவார்கள். எப்படி ஒருவனுக்குக் கண்ணிருந்தும் வெளிச்சமில்லாமற்போனால் குருடனாகிறானோ அதே மாதிரி புத்தியிருந்தும் கல்வி கற்காமல்போனால் மூடனாய்விடுகிறான் தவிர, நீண்டகாலம் ஒருவன் வெளிச்சமில்லாத விடத்திலேயே வசித்துக்கொண்டுவந்தால் அவன் கொஞ்சநாட்களுக்கெல்லாம் பார்க்கும் சக்தியை இழந்துவிடுகின்றான். அதுபோலவே, ஒருவன் வெகுகாலம் கல்லாமலேயிருந்துவிட்டால், அவன் தன் புத்தியை ஒருவிஷயத்திற் செலுத்தி ஆலோசிக்கும் சக்தியை இழந்துவிடுகிறான். அதாவது, அவனுடைய புத்தி மழுங்கிப்போய்விடுகின்றது. ஆகையால், ஸ்திரீகளுக்கும் புருஷர்களுக்கும் ஸமமாக ஈச்வரனாற் கொடுக்கப்பட்டிருக்கும் புத்தியை ஒவ்வொருவரும் உபயோகிக்கவேண்டும். அப்படி செய்யாவிட்டால், அவரை நாம் அவமதித்ததாகும். கடவுளால் நமக்குக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கும் கண்களால், நாம் எப்படி அவரால் சிருஷ்டிக்கப்பட்டிருக்கும் விநோதங்களைப் பார்த்து ஆனந்தப்படுகிறோமோ, நமக்குக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கும் காதுகளால் அதிசிலாக்கியமான கோகிலம் முதலான பறவைகளின் கானங்களைக்கேட்டு எப்படி சந்தோஷப்படுகிறோமோ, நமக்குக் கடவுளின் கிருபையால் கிடைத்திருக்கும் அநேக அவயவங்களால் அவரால் நியமிக்கப்பட்டிருக்கும் ஸன்மார்க்கமுள்ள கருமங்களைச் செய்து நம்மிஷ்டங்களை நாம் எப்படி பூர்த்திசெய்து கொள்ளுகிறோமோ, அதே மாதிரி நம் எல்லோருக்கும் கொடுக்கப்பட்டிருக்கும் புத்தியினால், நாம் மிகவும் விநோதகரமான இந்த ஜகத்தினுடைய சூக்ஷ்மங்களையும் ரஹஸ்யங்களையும் அறிந்துகொள்ள முயலவேண்டும். அதாவது. கல்வியினால் நம்முடைய புத்தியைத் தீக்ஷ்ணமாகச்செய்து ஞானத்தைப்பெறப் பிரயத்தனம் செய்யவேண்டும். இப்படியிருக்க, நமது தேசத்தில் புருஷர்கள்மாத்திரம் கல்வி கற்கப் பிரயத்தினப்பட்டுக்கொண்டு, ஸ்திரீகளுக்குக் கல்வி கற்பிக்காமலிருப்பது இயல்புக்கு விரோதமாகும்.

ஆகையால், எல்லாஸ்திரீகளும் கல்வி கற்பதை ஈச்வரனால் நியமிக்கப்பட்ட கடமையென்று கருதவேண்டும். இதை நம்முடைய மதத்தில் முக்கியமான கொள்கையாக நாம் கருதவேண்டும். பூர்விக காலங்களில் நம் முன்னோர்

கள் கல்வி ஒவ்வொருவருக்கும் இன்றியமையாததென்று அறிந்து புருஷர்களுக்கும் ஸ்திரீகளுக்கும் வித்தியாசமில்லாமல் கல்வி கற்பித்தார்கள். நம்முடைய பூர்விக சரித்திரத்தில் பண்டித சிரோமணிகளாய் விளங்கின அநேக ஸ்திரீகளைப்பற்றி நாம் படித்திருக்கிறோம். மைத்ரேயி, கார்க்கி முதலிய ஸ்திரீரத்தினங்களோடு வேதாந்த விஷயங்களில் புருஷர்கள்கூட ஸம்வாதம் செய்து தோல்வியடைந்திருப்பதாக நாமெல்லோரும் கேட்டிருக்கிறோம். தவிர, பெண்களும் பையன்கள்போலவே தங்களுடைய குருவின் ஆச்ரமத்தில் அநேக வருஷங்கள் தங்கியிருந்து வித்தையைக் கற்றுக்கொண்டு வந்ததாகச் சொல்லப்படுகின்றது. பெண்கள் கல்விகற்று முடிகிறவரையில் பிரம்மசாரிணிகளாயிருந்தார்கள். இவ்விதமான நல்ல வழக்கங்களெல்லாம் நம் தேசத்தைவிட்டு நீங்கினது நம்முடைய தௌர்ப்பாக்கியமே. இனிமேலாவது நம்முடைய தப்பெண்ணங்களையெல்லாம் கைவிட்டு, நம் முன்னோர்கள் காட்டியிருக்கும் மேலான வழிகளை அநுஸரிக்க நாம் பிரயத்தனம் செய்யவேண்டும். ஆகையால், மிஸ்ஸஸ் டோரதி ஜினராஜதாஸாவினால் செய்யப்படும் பிரயத்தனங்கள் நம்முன்னோர்களின் நோக்கங்களையே அனுசரித்திருப்பதனால், நாமெல்லோரும் இச்சங்கத்தை ஆதரிக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கின்றோம்.

இந்திய ஸ்திரீகளுக்குக் கல்விகற்பித்தால், நம் தேசாசாரங்கள் முழுவதும் கெட்டுப்போய் நாமெல்லோரும் மேனாட்டார்கள் மாதிரி ஆகிவிடுவோமென்று அநேகர் அபிப்பிராயப்படுகிறார்கள். நம் வாலிபர்களுக்கு இப்பொழுது கற்பிக்கப்படுகிற மாதிரியே நம் ஸ்திரீகளுக்கும் கல்வி கற்பிக்கப்பட்டால் இவர்கள் அபிப்பிராயப்படுவதுபோலவே முடியுமென்பதற்குக் கொஞ்சமும் சந்தேகமில்லை. இக்காலத்தில் அனுஷ்டிக்கப்படும் கல்வி யேற்பாட்டினால் நம் வாலிபர்களுக்கு அநேக தீங்குகள் உண்டாகின்றனவென்பது எவரும் அறிந்ததே. ஏனெனில், நமது கல்விமுறை, நம் தேசிய தர்மத்தை யனுசரிக்காமல் பரதேசிய தர்மத்தை அநுஸரிக்கிறது. ஆதலால், நம் தேசீய வாழ்க்கைக்குத் தக்கபடி கல்விமுறை சீர்திருத்தப்பட்டுப் பெண்களுக்குக் கற்பிக்கப்படவேண்டும். நம்முடைய தேசிய ஆசாரத்தையும், சீலத்தையும், தர்மத்தையும் நாம் ஒருபொழுதும் கைவிடக்கூடாது. அப்படி நாம் செய்வோமானால், அது உலகத்துக்கே ஒரு பெரிய நஷ்டமாகும். நம் முன்னோர்களால் ஸ்தாபிக்கப்பட்ட சநாதன தர்மமானது எல்லோராலும் புகழப்படும்பொழுது, இந்தப் புண்ணியபூமியில் அவதரித்திருக்கும் நாமே இதைத் திரஸ்கரிப்பது மூடத்தனமாகும். ஸநாதன தர்மம் நம்முடைய ஸ்திரீகளால்தான் இதுவரையில் பாதுகாக்கப்பட்டுவந்தது. ஆகையால், இதையனுஸரித்தே அவர்களுக்கு நாம் கல்விகற்பிப்போமாகில், இதன் சிறப்பு இப்பொழுது இருப்பதைவிடப் பதின்மடங்கு அதிகமாய் விளங்கும்.

இப்பொழுது நம் தேசீய தர்மம் நிரம்பவும் அழுக்கடைந்த இரத்தினம்போல் இருக்கின்றது. புருஷர்களும் ஸ்திரீகளும் ஒன்றுகூடி உழைத்தால்தான் இதை மூடிக்கொண்டிருக்கும் அழுக்கைப் போக்க முடியும். இப்படி ஒத்துழைப்பதற்கு இருவரும் ஸமமான ஞானத்தையும் சக்தியையும் பெற்றிருக்கவேண்டும். இக்காலத்தில் இந்த ஸமத்வம் இல்லாததனால், ஸ்திரீகளுக்குத் தகுந்த கல்வியைக் கற்பிக்கவும், ஞானத்தைப் புகட்டவும் வேண்டிய ஏற்பாடுகளை நாமெல்லோரும் செய்யவேண்டும். இப்படி நாம் செய்யாவிட்டால் நம்முடைய தேசதர்மமும் குலதர்மமும் நாளுக்குநாள் க்ஷீணித்துக் கடைசியாய் இருந்தவிடம் தெரியாமற் போய்விடும்; நம் முன்னோர்களால் நிரம்பவும் சிரமத்துடன் சேகரிக்கப்பட்ட முக்கியமான விஷயங்களெல்லாம் ஒருவருக்கும் பிரயோஜனமில்லாமற் போய்விடும். ஆகையால், உலக முழுவதுக்கும் உண்டாகக்கூடிய இந்தப் பெரிய நஷ்டத்தை ஒவ்வொரு இந்தியனும் தடுக்கக் கடமைப்பட்டவனாயிருக்கின்றான்.

சென்ற அநேக வருஷங்களாய் நம் தேசத்தை, ராஜாங்கவிஷயங்களிலும், ஆசார விஷயங்களிலும் சீர்திருத்த நாம் பிரயத்தனம் செய்துவருகி

கிறோம். ஆனால் நம்முடைய முயற்சிகளெல்லாம் வீணாகி வருகின்றன. இதற்கு முக்கியமான காரணம், நம் ஸ்திரீகளின் அஞ்ஞானந்தான். அவர்களுடைய ஒத்தாசையில்லாமல் நாம் முன்னேறுவது அசாத்தியமென்பதை நாமெல்லோரும் அறியவேண்டும். ஆகையால், இத்தனை வருஷங்களாய் நாம் வீணாய்க்கழித்த காலத்தை ஸ்திரீகளின் நிலைமையை மேன்மைப்படுத்துவதில் கழித்திருந்தால் நம்முடைய நோக்கங்கள் அநேகமாய்க்கூடியிருக்கும். ஆதலால், எல்லா விஷயங்களைக்காட்டிலும் பெண்கல்வியென்னும் விஷயம் மிகவும் முக்கியமாயிருக்கிறபடியால், அதற்காக நாமெல்லோரும் நம்மால் கூடியவரையில் உழைத்தால், நம்முடைய தேசம் நாகரிகமடைந்த தேசங்களில் ஒன்றாகக் கருதப்படும்.

இவ்வுலகத்தில் அவதரித்த எல்லா மகான்களும் தங்களுடைய தாய்மார்களின் வல்லமையினால்தான் தாங்கள் உன்னதமான பதவியை அடைந்திருப்பதாகச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஆகையால், தகப்பன் தாய் ஆக இவ்விருவர்களுக்குள், தாய் தன் குழந்தையை நல்லவழியில் நடத்தி நல்லொழுக்கமுள்ள மனிதனைச் செய்வதில் முக்கிய காரணமாயிருக்கிறாள். இன்றைக்குப் பிறந்திருக்கும் குழந்தைதான் நாளைக்கு விளங்கப்போகிற பிரமுகன் ஆவான். ஆதலால், அதி பால்யத்தில் அவன் எப்படி வளர்க்கப்படுகிறானோ அதுமாதிரியே அவன் ஆயுள் பரியந்தம் இருப்பான். பால்யப்பருவத்தில் அவனுடைய சரீரத்தையும் மனதையும் நிரம்பவும் ஜாக்கிரதையாயும் புத்திசாலித்தனமாயும் தாய்மார்கள் பாதுகாக்கவேண்டும். இதற்குக் கல்வி மிகவும் அவசியமென்று நாம் சொல்லவேண்டியதில்லை. இக்காலத்தில் தாய்மார்களுக்குக் குழந்தைகளை ஸரியாய்ப் பேணும் வழிகள் கொஞ்சமேனும் தெரியா. குழந்தைகளுக்குத் தகுந்த ஆகாரமும், உடுப்பும், மற்ற சௌகரியங்களும் சாதாரணமாய்த் தாய்மார்களால் கொடுக்கப்படுவதில்லை. அதனால் அக்குழந்தைகளின் சரீரம் நாளுக்குநாள் பலஹீனப்பட்டு அநேகவிதமான விபாதிகளுக்கு இடமாகின்றன; சில குழந்தைகள் இறந்தும் போகின்றன. இந்தியாவில் சிசுமரணம் எல்லாத் தேசங்களையும் விட நிரம்ப அதிகமென்பது எல்லோருக்கும் தெரிந்த விஷயம்.

குழந்தைகளின் சரீரநிலைமை இப்படியிருக்க, அவர்களுடைய மனநிலைமை இதைவிடக் கேவலமாகிவிடுகிறது. சரீர ஆரோக்கியத்திற்கு ஆகாரம் வேண்டியதுபோல், மனம், புத்தி இவைகளின ஆரோக்கியத்திற்கும் புஷ்டியான ஆகாரம் கொடுக்கப்படவேண்டும். இதைத் தாயார் தவிர மற்றயாரும் கொடுக்கமுடியாது. இவர்களால் கொடுக்கப்படும் ஆகாரம் அபத்தியமாயிருந்தால், குழந்தைகளின் மனதுக்கும் புத்திக்கும்கூட வியாதி வந்துவிடுகிறதென்பது நிச்சயம். அதாவது: குழந்தைகளுக்குத் தைரியம், தேசாபிமானம், மனவுறுதி, சாமர்த்தியம் முதலிய குணங்கள் ஏற்படாமற் கேவலம் சுயநலம் பாராட்டுகிறவர்களாயும், பயங்காளிகளாயும் துன்மார்க்கர்களாயும் ஆகிவிடுகிறார்கள். இவர்கள் தங்கள் தேசத்துக்கு ஒருவித நன்மையையும் செய்யச் சக்தியற்றவர்களாகிவிடுகிறார்கள், அதனால் தேசம் நாளுக்குநாள் க்ஷீணித்துவருகிறது.

இவைகளைத் தடுக்க ஒரே உபாயம்தானிருக்கிறது. அதாவது: ஸ்திரீகளுக்குத் தகுந்த கல்வி கற்பிப்பதுதான். தேக ஆரோக்கியம், சுகவழி, குழந்தைகளைப் பேணுதல் முதலான விஷயங்கள் அவர்களுக்கு முக்கியமாய்க் கற்பிக்கப்படவேண்டும். இவைகளை நன்றாயறியாமல் ஒரு ஸ்திரீயாவது இருக்கக்கூடாது. தவிர, அவரவர்களுக்குப் பிரியமாயிருக்கும் சாஸ்திரமும், கலையும் போதிக்கப்படவேண்டும். இந்த நோக்கங்களைக்கொண்டே மிஸ்ஸஸ் டோரதி ஜீனராஜதாஸா இந்தியா முழுவதிலும் இந்திய ஸ்திரீகளின் சங்கங்களை ஏற்படுத்தி, இந்திய ஸ்திரீகளை ஒன்றுகூட்டி, அவர்களுக்கு, உபந்யாஸங்கள் மூலமாயும், போதனை மூலமாயும் கல்வி கற்பிக்கப்படவேண்டுமென்கிற எண்ணத்துடன் செய்கிற முயற்சிகளை நாமெல்லோரும் ஆதரிக்க

அவருடன் கூடி ஒத்துழைக்கவேண்டும். நாம் அப்படி செய்தால்தான் நம்முடைய ஸ்திரீகள் மேன்மையான பதவியையடைந்து நமக்குத் தகுந்த உதவிகளாயிருப்பார்கள். அப்பொழுது தான் நாம் இத்தனை வருஷங்களாய்த் தனியாய்ப் பிரயத்தனம்செய்தும் அடையாமலிருக்கிற சீர்திருத்தங்களெல்லாம் நாமும் ஸ்திரீகளும் ஒன்றுகூடிச் செய்யும் முயற்சிகளால் அடையப்பட்டு, நம் தேசம் உன்னதபதவியை அடையுமென்பதற்குக் கொஞ்சமும் ஐயமில்லை.

Hammir Singh.

By Mr. K. P. Seshadri Aiyangar,
Teacher, Muthiyalpet High School, Madras.

ஹம்மீர் சிங்.

பதின்மூன்றும் நூற்றாண்டினிறுதியில் ஆப்கானியர்கள் இந்தியாவில் செழித்திருந்தார்கள். அவர்கள் ரஜபுதனத்திலுள்ள அநேக ராஜ்யங்களைக் கைப்பற்றிக்கொண்டனர். அது ஸமயம் சித்தூரும் அவர்களது ஆளுகையின்கீழ் அடங்கியது. சித்தூர் ரஜபுதனத்திற்கே நடுநாயகமாய் விளங்கியிருந்தது; வீரத்திலும், பிரதாபத்திலும் சிறந்த ஹிந்து மன்னர்களால் நன்கு பரிபாலிக்கப்பட்டு வந்தது. அந்தச் சமயம் டில்லியில் பாதுஷாவாகவிருந்த அல்லாவுத்தீன் கில்ஜி சித்தூரை முற்றுகை போட்டுக் கொள்ளையடித்து, கொஞ்சமும் ஈவு இரக்கமில்லாமல் ஜனங்களை படுகொலைசெய்து கவர்ந்துகொண்டான். சூரியனது புத்திரர்களான ரஜபுத்திரர்களிடமிருந்து அலானிடம் சித்தூர் சென்றது அதுதான் முதல்தடவை. அது தருணம் சித்தூரையாண்டு வந்தவன் ரத்ன சிங் என்பவன். அவன் தன் புராதன ராஜ்பத்தை வேற்றரசனிடமிருந்து காக்க யுத்தம்புரிந்து வீர சுவர்க்கத்தையடைந்தான். இறக்கும் சமயத்தில் தன் மைந்தர்களைப் பார்த்து, "அருங்கண்மணிகளே! நான் சொல்வதைக் கவனித்து நடவுங்கள்: நமது ராஜ்யம் நம்மவர் கையில் மீளவும் வரும்வரை விடாது சண்டைபுரியுங்கள்; முகம்மதியர்களை ராஜ்பத்தினின்றும் துரத்துங்கள். யுத்தத்தில் நம்மவர் இறப்பினும் சரியே! ரஜபுத்திரர்களான உங்களுக்குக் கடமை எதுவெனில், ராஜ்பத்தை மீண்டும் ஜயிக்கவேண்டும், நன்றாகப் பரிபாலிக்கவேண்டும். அப்பொழுது நான் எனது உயிர் சாந்தத்தைப் பெறும். அதுவரை பெறாது. உங்களது தந்தை தான் இறக்குந்தருணத்திற் சொல்லியதை நீவிர் வேதவாக்காகக்கொண்டு எனது ஆவியைச் சாந்தியடையச் செய்யுங்கள்" என்றுரைத்துக் கண்மூடினான்.

அவனுக்குப் பிறகு அவனது புத்திரனான லக்ஷ்மண சிங் சிங்காதனமேறினான். அவன் தன் சகோதரனது மைந்தனான ஹரி சிங்குடன் சேர்ந்து அல்லாவுத்தீன் கில்ஜியை எதிர்த்துச் சண்டையில் இருவரும் உயிர்துறந்தனர். லக்ஷ்மண சிங்கின் இளைய புத்திரனான அஜை சிங்கும் தன் பிதாமகனது ஆக்ஞையை அனுசரித்து விரோதிகளுடன் யுத்தம் புரிந்தான்; அந்த யுத்தத்தில் தான் சாயமுண்டான். வீரர்கள் அவன் சாயமடைந்து விழுந்ததுகண்டு ஓடோடியும் வந்து அவனை கெயில்வாரா மலைக்குத் தூக்கிக்கொண்டு போயினர். அங்கே ஜெய்தி என்னும் வைத்ய சிகாமணி ஒருவன் இருந்தான். அவன் அஜைசிங்கின் ரணகாயத்தை முற்றும் ஆற்றினான். அந்தச் சமயம் முதல் ஜெய்தியின் ஸந்ததியார்கள் சித்தூர் மஹாராணாக்களால் மிகவும் மரியாதையாக உபசரிக்கப்பட்டு வந்தார்கள். மீவாருக்கு அஜை சிங் ராணாவானான்: ஆனால் பெயருக்குமாத்திரந்தான். மீவார் என்பது விஸ்தாரமான ராஜ்யம். ஆனால், அஜை சிங்கின் ராஜ்யம் கெயில்வாரா மலைப்போரத்தில் இருக்கும் பிரதேசந்தான். மற்றைப் பாகமெல்லாம் சுல்தானுடைய அதீனத்திலிருந்தது. தன் சேனைகளை அனுப்பி சுல்தானது பிரதேசங்களைக்

கொள்ளையடிக்கச்செய்தான். இவ்விதம் அஜைசிங் ஆப்கானியர்கள்மீது துவேஷம்பாராட்டி வந்தான்.

அல்லாவுத்தீன் கில்ஜி சித்தூரைப் பிடிக்கும்போதே, அதைதன் மூத்த குமாரனை கிஜிர்கான் (Kizir Khan) என்பவனுக்குக் கொடுத்துவிட்டான். அவனே பிறகு டில்லிக்கும் சுல்தானானான். அல்லாவுத்தீன் கொஞ்சகாலங் கழித்து சித்தூரைத் தன்னால் ஆளமுடியாதெனத் தெளிந்தான். பிறகு அதற்கு ஒரு ரஜபுத்திரனைத்தான் அமர்த்தியாளவேண்டுமென்று எண்ணித் தன் மூத்த குமாரனை கிஜிர்கானை டில்லிக்கு வந்துவிடும்படி ஏற்பாடு செய்தான். சோனிக்ருஹ மால்தேவராய் என்னும் ரஜபுத்திரனை நியமித்து அவ்விராஜ்யத்தை ஆளும்படித் திட்டம் செய்தான்.

முஞ்சனது அக்கிரமச் செய்கை.

அஜைசிங்கிற்கு இரண்டு புத்திரர்கள் உண்டு. மூத்தவன் ஸஜ்ஜன்சிங். இளையவன் கிஷன்சிங். அஜைசிங்கின் மனதில் எப்போதும் ஒன்றிருந்து அவனை வாட்டிக்கொண்டேவந்தது. அது தன் ராஜ்யத்தைப்பற்றியதே. இழந்த ராஜ்யத்தை எப்படி மீண்டும் அடைவது என்னும் எண்ணமே அவன்மனதில்ஆழ்ந்திருந்தது. அவ்விதம்ஆழ்ந்து சிந்தித்துக்கொண்டிருக்குங்காலையில், காத்வார் முஞ்சபாளீச என்னும் ராஜபுத்திரன் அஜைசிங்கின் பிரதேசத்திற் புகுந்து கொள்ளையடிக்கலானான். அந்தச்சமயம் ராணா மிகவும் நோயினால் அவஸ்தைப்பட்டுக்கொண்டிருந்தான். அவன் தன் இருகுமாரர்களை அழைப்பித்து முஞ்சனை, தண்டிக்கச் சொன்னான். ஆனால், அவர்கள் அவனைத் தண்டிக்கத்தக்க ஆற்றலையுடையரல்லராயினர். முஞ்சன் தன் காரியமான கொள்ளையடித்தலை யாதொரு தடையுமின்றிச் சரிவரச் செய்யலானான். ராணாவின் வியாதிக்கு நெருப்பில் நெய்வார்த்ததுபோல இன்னும் அதிகமான சக்தியைக் கொடுத்தது.

ஹம்மீர்சிங்கின் திறமை.

படுக்கையாகப் படுத்துவிட்டான் ராணா. தன் குமாரர்கள் க்ஷத்ரிய வம்சத்திற் பிறந்து பிரயோஜனமில்லாதிருப்பதைக் கண்டு பின்னும் வருத்தப்படலானான். மனத்துயரம் வியாதியை விருத்தியாக்கிக்கொண்டேவந்தது. அவன் நாளுக்குநாள் பலஹீனமடைந்தான். இவ்விதமிருக்குங்கால் ஒரு வீரன் மஹாராணாவை நெருங்கி, "ராணாஜி! உமது தமையனான ஹரிசிங்கின் புத்திரன் ஒருவனிருக்கிறான். அவன் தன் தந்தையைப்போல் பேரும் புகழும் எடுக்கக்கூடிய ஸ்திதியிலிருக்கிறான். சிங்கம் தன் கன்றுக்கு யானையை மத்தகத்தில் பிளக்சக் கற்றுத் தரவேண்டுமோ? அவன் தான் இந்த ஸமயத்தில் தங்களது வியாதிக்குச் சஞ்சீவி. அவனைக் கொண்டுவந்தீர்சளானால் உமது வியாதி விளக்கைக்கண்ட இருள்போல் மறைந்துவிடும். அவன் இப்பொழுது அன்லா என்ற கிராமத்தில் இருக்கிறான். அவனது பெயர் ஹம்மீர்சிங். குலவிளக்காக விளங்குவான் என்பதிற் கொஞ்சமும் ஸந்தேசமில்லை. இழந்த ராஜ்யத்தை மீளவும் அடையக்கூடிய சாமர்த்தியம் வாய்ந்தவன் அவனே" என்று மிகவும் புகழ்ந்துரைத்தான். இதைக் கேட்கும்போதே அஜைசிங்கின் வியாதி ஒருவிதமாய்க் குணமடையும்போலிருந்தது. மிகவும் சந்தோஷ சித்தனாய் உடனே ஆட்களைப் போக்கித் தன் தமையன் தனயனைப் பல்லக்கிலேற்றிக்கொண்டுவர அவன் ஆஜ்ஞாபித்தான்.

முஞ்சனது மரணம்.

ராணாவின் எதிரில் பதின்மூன்று வயதுள்ள பாலகன் ஒருவன்வந்து நின்றான். ராணா அவன் நிற்கும் பான்மையையும், தேகக்கட்டின் வனப்பையும், மார்பு அகன்றிருத்தலையும், கண்கள் பிரகாசிப்பதையுங் கண்டு மிகவும் சந்தோஷங் கொண்டான். மிவாரைச் சூழ்ந்துள்ள விரோதிகளை ஹதம் செய்யத்தக்கவன் இவனே யென உணர்ந்தான். இவனது தீரத்திற்கும் வீரத்திற்கும் இப்பொழுது ஒரு சமயம் வாய்திருக்கிறது. முஞ்சனைத் தண்டித்து வரும்படி ராணா ஹம்மீருக்கு ஆஜ்ஞாபித்தான். ஹம்மீர் மிகவும் களிகூர்ந்து சில படைவீரர்களுடன் முஞ்சனை எதிர்க்கச் சென்றான். காத்வாரிலுள்ள சேமாரிச் என்,

கிராமத்தில் முஞ்சன் தன் சுற்றத்தாரோடு பேசிக்கொண்டிருக்கிறானென்பதை அறிந்து, நம்வீரன் நேராக அந்தவிடத்திற்குச் சென்றான். சில நாட்களுக்குள் கெயிர்வாராக் கணவாய் மூலமாய் ஹம்மீர் குதிரைமீது ஆரோகணித்துப் பின்னே படைவீரர்கள் வரக் காணப்பட்டான். அவனது சேணத்தில் முஞ்சனது தலை கட்டித்தொங்கவிடப்பட்டிருந்தது! எவ்விதம் அவன் முஞ்சனது தலையைக் கொய்தானோ நமக்கே விளங்கவில்லை.

ஹம்மீர் மஹாராணாவாதல்.

மிகவும் வணக்கமாக வெற்றிபெற்ற முஞ்சன் தலையைத் தன் சிறியதகப்பன் காலிணையின் கீழ் வைத்து, "எந்தையே! இது உமது விரோதியின் தலைதானா என்பதைச் சற்றுப்பார்த்துச் சொல்லவும்" என்று விநயமாகக் கேட்டான். அஜைசிங்கின் சந்தோஷத்திற்கு எல்லையுமுண்டோ? சந்தோஷவெள்ளம் இருகரையும் பெருகியோடியது அவனது இருதயத்தில். சிம்மாசனத்தினின்றும் இழிந்துத் தன் இருகைகளையும் விரித்து, அப்படியே ஹம்மீரை வாரியெடுத்துப் பன்முறை முத்தமிட்டனன். அப்பொழுதும் அவனது ஆசை அடங்கினபாடில்லையாம். லக்ஷ்மணசிங் இறந்து போவதற்குமுன் ஹரிசிங்கின் புத்திரன்தான் அஜைசிங்கின்பின் பட்டம்பெறவேண்டுமென்று உத்தரவிட்டிருப்பதற்கிணங்க அஜைசிங் ஹம்மீர்தான் ராஜ்யத்தை மீட்கும் சக்திவாய்ந்தவன் தீரன், பராக்கிரமவான் எனத்தெளிந்து, தனது வீரகட்கத்தைப் பரிசாகக்கொடுத்துச் சிம்மாசனத்தில் உட்காரவைத்து, முஞ்சனது தலையினின்றும் சொட்டிக்கொண்டிருந்த இரத்தத்தைத் தொட்டு, அவனது நெற்றியினடுவில் திலகமிட்டான். 'சித்தூரைத் துலுக்கர்களிடமிருந்து தர்மமாக அபகரிக்கும் ஆற்றலையுடையவன் இவன்தான். இவனேதான் சித்தூர் என்னும் புராதன ராஜ்யத்திற்குத் திலகமாய் விளங்கக்கூடியவன்' என்று சொல்லிக்கொண்டே நெற்றியிற் பொட்டிட்டான்.

அஜைசிங்கின் புத்திரர்கள்.

அஜைசிங்கின் இருபுத்திரர்கள் தம் தந்தையின்செயலைக் கண்டு மிகவும் கோபமுண்டவர்களாகி, அவ்விராஜ்ஜியத்தைவிட்டு வெளிக்கிளம்பிவிட்டார்கள். அவர்கள் கெயில்வாரானவைவிட்டுத் தக்ஷிணத்திற்குச் சென்றார்கள். அவர்களது சந்ததியார்கள் ஸடாரா, கோலாப்பூர், தஞ்சாவூர், நாகப்பூர் முதலிய ராஜ்யங்களை ஸ்தாபித்தார்கள்.

மஹாராஷ்டிர ராஜ்யத்தை ஸ்தாபித்த தைரிய சிங்கம் எனப் பேர்பெற்ற சிவாஜி என்னும் பராக்கிரமசாலி இந்த ஸஜ்ஜன் சிங்கின் பரம்பரையைச் சேர்ந்தவன்.*

ஹம்மீர் சிங்கு பிறப்பு.

மீவாரில் ஹம்மீர் செய்த ஆச்சர்ய தீரச்செய்கைகளைப்பற்றி விவரித்தோம். இனி அவனது பிறப்பு வளர்ப்பைப்பற்றிக் கொஞ்சம் ஆராய்வோம். அவன் தன் தந்தையான ஹரிசிங்கிடமிருந்து தைர்யத்தையும், பராக்ரமத்தையும் பெற்றான்; தாயிடமிருந்து சாமர்த்தியத்தையும் ஸ்வேச்சாப் பிரியத்தையுங்கொண்டு அவதரித்தான்.

ஹரிசிங் ஒருசமயத்தில் தன்மித்திரர்களுடன் வேட்டைக்குச் சென்றான். அந்த வேட்டையில் ஒரு காட்டுப்பன்றியைத் துரத்திக்கொண்டே போனான். அது திடீரென்று பக்கத்திலுள்ள சோளக்கொல்லையில் பதுங்கிக்கொண்டது. அது கண்டு ஹரிசிங் அதைவிட மனமில்லாமல்தானும் அங்கப்புலத்தில் குதிக்கவிருந்தான். அப்பொழுது ஓரிளங்கன்னிகை எதிரில் வந்து, 'ராஜனே! ஏழையின் பயிரைப் பாழ்செய்யவேண்டாம். கொஞ்ச நாழிகைப் பொறுத்தால் நான் அப்பன்றியை வெளியிலோட்டி விடுகின்றேன்' என்று மெல்லிய குரலில் இனிமையாகச் சொன்னாள். அவன் அதற்குச் சரியென்றுடன்பட்டான். அவ்விளம்பெண் தன் வயோதிகத்தகப்பனுக்குப் பதிலாக அப்புலத்திற்குக் காவலிருந்தாள். அருகிலிருந்த 10 அல்லது 12 அடி உயர

* அஜைசிங், ஸஜ்ஜன்சிங், டிலிப்சிங், ஸியோஜி, பூராஜீ, தேவராஜ், உசார்சேன், மாஹுஜி, கெய்லூஜி, ஜான்மோஜி, சட்டுஜி, சாம்பாஜி, சிவாஜி என்பது வம்ச பரம்பரை.

முள்ள சோளத்தட்டொன்றைப் பிடுங்கி அதைக் கூராக்கி, குருவியோட்டுவதற்காக ஏற்படுத்தியிருக்கும் பந்தலின் மேலேறி அப்பன்றியைக் குத்திவெளிப்படுத்தினாள்; தானும் அந்தசமயமே வெளிச்சென்றாள். அந்தப்பிரதேசத்தில் சாதாரணமாக ஸ்த்ரீகள் சாமார்த்தியமும்தீரமும் பொருந்தியிருந்தார்களேனும், இத்தருணியின் சாகசம் அவர்களனைவர்க்கும் அதியற்புதத்தை விளைவித்தது. அருகேயிருந்த ஓர் ஓடையில் அவர்கள் வேட்டையாடின மிருகத்தைப் பக்குவப்படுத்தி உண்ண ஆரம்பித்தார்கள். எல்லாரும் போஜனமுண்ணும்போது ஒவ்வொருவன் ஒவ்வொரு மாதிரி அப்பொன்னங்கையின் கைத்திறத்தைப்பற்றியும், மென்மையைப்பற்றியும் தீரமொழிகளைப்பற்றியும் புகழ்ந்து கொண்டாடினான். திடீரென்று ஒரு களிமண் உருண்டை வெகுவேகமாகப் பாய்ந்துவந்து ஹரிசிங்கின் குதிரையின் காலில் தாக்கியது. அது எந்தப்பக்கத்திலிருந்து வந்ததென்று உற்றுப்பார்க்கையில், அதே கன்னிகையிடமிருந்துதான் என்று தெரியவந்தது. அந்தச் சுந்தரவனிதை பந்தலின்மீதிலிருந்தபடியே பார்த்திருந்தாளாகையால், தான் செய்தது தப்பென்றெண்ணி, அங்கிருந்து கீழிறங்கிக் குதிரையிருக்குமிடத்தையணுகி; ஹரி சிங்கைத் தன்னை க்ஷமிக்கும்படி வேண்டினாள்; அவனும் மன்னித்தான். அவளும் திரும்பித்தன் காரியத்தில் கண்ணாயிருந்தாள். ஆகாயத்திற் பறக்கும் குருவிகள் சோளத்தைத் தின்னாமல் காவல் காப்பதுதான் அவள் வேலை. அவர்கள் அரண்மனைக்குச்செல்ல மீளுங்கால், திரும்பவும் அந்நங்கையர்க்கரசியைக் கண்டார்கள். அப்பொழுது அவள் தனது தலையில் பாற்குடத்தை வைத்துக்கொண்டிருந்தாள். தன் இருபக்கத்திலும் இரண்டு வெண்ணிறப் பசுக்களை ஓட்டிக்கொண்டு சென்றுகொண்டிருந்தாள். அப்பொழுது ஹரி சிங் விநோதார்த்தமாய் அவளைத் தாக்கிப் பாற்குடத்தைக் கீழே தள்ளவேண்டுமென்றெண்ணினான். அவனது ஸ்நேகிதன் இது செய்ய முன்வந்தான். அவன் வேகமாகத் தன்னை அணுகுவதைக் கண்டுகொண்ட சமர்த்தை, அவனைக் குதிரையின்மீதிருந்து கீழே தள்ளிவிட்டாள். அவன் அவமானங்கொண்டான். நின்றிருந்தவர்களெல்லாரும் அவனைப் பரிகசிக்கத் தொடங்கினர். அங்கு நில்லாது அக்காரிகை விரைந்து செல்லலானாள்.

அப்பாவையைக் கண்டதுமுதல், ஹரி சிங்கிற்கு மனம் நிம்மதியாயில்லை. அவளது மதுரமான வார்த்தையும், காம்பீர்யப் பார்வையும் சாகசமும், சாமர்த்தியமும் அவனை அவள் பக்கம் இழுத்துச்சென்றன. சுற்றுப்பக்கத்தில் அவளைப்பற்றி விசாரிக்க, அவள் ஓர் எளிய சந்தனோ வகுப்பைச் சேர்ந்த ராஜபுத்திரியென்று தெரிந்தது. அவன் இரவுமுழுவதும் தூக்கமின்றி ஏக்கத்தோடு காலங்கழித்தான்; மறுநாள் உதயத்திற்கு முன்னமேயே எழுந்திருந்து ஆரகாருடனைப் விடியற்காலைக்குள்ளாக அந்தப்பிரதேசத்துக்கு வந்து, அவளது தகப்பனைக் கூட்டிவர ஆளனுப்பினான். அவளது தந்தை கொஞ்சமேனும் பயமின்றித் தாராளமாக வந்து ஹரி சிங்கின் பக்கத்தில் உட்கார்ந்துகொண்டான். ஹரி சிங்கின் சிநேகிதர்களெல்லாம் ஆச்சரியங்கொண்டார்கள். அவர்களது ஆச்சரியம், ஹரி சிங் அவனது புத்திரியைத் தனக்கு விவாகம் செய்து கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்கும்போது அக்கிழவன் மறுதளித்ததனால் பின்னும் அதிகரித்தது. அந்த வயோதிகன் தன் மனைவியிடம் இந்தச் சமாசாரத்தைச் சொல்ல, அவள் தன் பெண்ணை ராஜபுத்திரனுக்குக் கொடுக்கப் பூர்ணமனங் கொண்டிருப்பதாகச் சொன்னாள். அவ்வயோதிகன் விரைந்து ஹரிசிங்கிடம் சென்று, பெண்ணைக்கொடுக்கத் தனக்கு ஸம்மதந்தான் என்று சொன்னான். பிறகு இருவருக்கும் விவாகம் நடந்தேறியது இந்த ஹரிசிங்குக்கும் சந்தனோராஜ புத்திரிக்குந்தான் ஹம்மீர்சிங் பிறந்தான். இவ்விரு சிங்கங்களுக்குப் பிறந்தது சோளரியாகவிராது மற்றெதாகும்?

மஹாராணா லக்ஷ்மணசிங்கும் ஹரிசிங்கும் சமர்பூமியில் இறந்து வீரசுவர்க்கமடைந்தபிறகு, சந்தனோ ராணி தன் காலத்தை எங்கேனும்

கிராமத்தில் கழிக்கவெண்ணினுள். அவ்வித மிருந்தால் தன் குழந்தை பிழைக்கலாம் என் றும் நினைத்தாள். இல்லாவிட்டால் பகைவர்கள் இவன் ராஜபுத்திரன் என்று கொன்றுவிடுவார் கள் என்றபயம் அவளிடம் குடிகொண்டிருந் தது. அவனுக்கு 13-ம் வயதும் வந்தது. சிறிய தகப்பனிடமிருந்து ஆட்களும் அவனை அழை க்கவந்தார்கள். பிறகு அவனது அற்புதச் செய் கைகள் அநேகம். அவைகளை நம்வாசகர்கள் முன்னமேயே அறிந்திருக்கிறார்கள்.

என்றைத்தினம் முடி சூட்டப்பெற்றானோ, அன்றைத்தினம் அவன் தனது காரியம் இவ்வ ளவு என்று உணர்ந்தான். தன் வீரத்தைக்காட்ட வேண்டும்; இழந்த ராஜ்யத்தைக் கைப்பற்ற வேண்டும் என்று பிரதிக்ஞை செய்துகொண் டான். பளீசாவின் ராஜதானியான பாச்சாலியோ வைப் பிடித்தான்.

அஜை சிங் ஸ்ரீவாரின் அதிர்ஷ்டம் ஹம்மீர் சிங்கினிடந்தானிருக்கிறது என்று நிச்சயித்துக் கொண்டான். தனக்கு இனி அதைப்பற்றிக் கவலைவேண்டுவதின்று; இனிச்சந்தோஷமெய்த வேண்டும் என்று எண்ணினன். அஜை சிங் அவ்விதம் எண்ணி சில நாட்களுக்குள் இம்மண் ணுலகைநீத்து விண்ணுலகமடைந்தான். ஹம்மீர் சிங் அன்றைத்தினம் உறையினின்று வெளியி லெடுத்த கத்தியை வேற்றரசர்களைக் கொல்வதி லேயே உபயோகித்தான்.

(இன்னும் வரும்.)

கீ. பி. சேஷாத்திரி ஐயங்கார்.

Agriculture and Co-Operation.

By Mr. P. Chinnaswami Iyer.

வியவசாயமும், கூட்டுறவும்.

சென்ற சஞ்சிகையில் எழுதியிருந்தபடி ஒரு கிராமத்தில் ஒரு ஐக்கியநாணயச்சங்கம் ஏற்பாடு செய்யவேண்டுமானுல், அந்த இலாகா ஐக்கியச் சங்கங்களின் அஸிஸ்டெண்டு ரெஜிஸ்டிராரவர் களுக்கு மனுப்போட்டு, அவர் அனுப்பும் சிப் பந்திகளின்மூலமாய் வேலையைநடத்திக்கொள்ள வேண்டும். ஒருகிராமத்திற் சங்கம் ஸ்தாபிப்ப தற்கு ஆரம்பிப்பதற்குமுன் சிலவிஷயங்களைக் கவனிக்கவேண்டியிருக்கிறது. சங்கமேற்பட்டு அதிற் சேர்ந்த மெம்பர்களின் உபயோகத்திற் காக வேண்டிய தொகையை வெளியிலிருந்து ஷை மெம்பர்களின் ஜவாப்புதாரியின்பேரில் கடன்வாங்கிக்கொள்ளவேண்டுமென்று சொல்லி யிருந்தேன். ஆகையால், சேருகிற மெம்பர்கள் நாணயமுடையவர்களும் சொத்துப்பொறுப்பு உள்ளவர்களுமாக இருக்கவேண்டியது அவசிய மாகிறது. சங்கத்திற் சேருகிறவனுடைய நோக் கம், தான் பட்டிருக்கும் கடன்களிலிருந்து நிவி ருத்தியாகித் தனக்கு வேண்டிய சவுகரியங்களைச் சங்கத்தின்மூலமாய்ச் செய்துகொண்டு விருத்தி யடையவேண்டுமென்றிருந்தால்தான், தனக்கும் மற்ற மெம்பர்களுக்கும் பிரயோஜனமுண்டு. அப்படியின்றி, சுவல்ப ஆஸ்தியும் அதிலிருந்து சுவல்பவரும்படியுமுள்ள ஒருவன், அதிகக்கடன் பட்டிருந்தால் அவனைச் சங்கத்திற் சேர்த்துக் கொண்டு கடனிலிருந்து அவனை விடுவிக்கமுயல் வது அசாத்தியமாகும். ஒருவன் கழுத்து வரையில் சேற்றில் அமிழ்ந்திருந்தால் அவனைத் தூக்கிவிடுவது அசாத்தியம். அன்றியும், தூக்கி விடப்போகிறவனுக்கும் அபாயமாவதுபோல, தலைக்குமேல் கடனை வைத்துக்கொண்டிருப்ப வனைச் சங்கத்திற் சேர்த்துக்கொண்டால், அவ னால் ஏற்படும் நஷ்டத்திற்கு மற்றவர்களும் பாத் தியப்படுவார்கள். ஆதலால், மெம்பர்களைச் சேர்ப் பதில் மிகவும் ஜாக்கிரதையாயிருக்கவேண் டும். நல்ல நடவடிக்கையில்லாத ஒருவனைச் சங்கத்திற் சேர்த்துக்கொண்டு அவனால் நஷ்ட மடைந்து அவனைப் பிறகு சங்கத்திலிருந்து

நீக்குவது, கண்கெட்டபிறகு சூர்யநமஸ்காரம் செய்வதுபோலாகும்.

குடியானவனுக்கு ஏற்பட்ட கடன் சுவல்ப காலமாய் இருக்கும் கடனன்று; அநேகவருஷ காலமாய்: சிலகேசுகளில் தலைமுறை தலைமுறையாய் வளர்ந்துகொண்டுவந்த கடனுதலால், அவன் ஒரு சங்கத்திற் சேர்ந்து அதிலிருந்து பணத்தை வாங்கிக் கொடுத்துவிட்டால் கடன் தீர்ந்துபோகவில்லை. குப்பு செட்டியிடமிருந்த கடன் சங்கத்தின்பேரில் மாறியதேயொழிய வேறன்று. குடியானவன் நல்ல ஸ்திதிக்கு வர வேண்டுமானல், தான் பட்டிருக்கும் கடனிலிருந்து நீங்கிச் சௌக்கியமடைய வேண்டுமானல், அவன் தனக்கிருக்கும் சுவல்ப ஆஸ்தியையும் சாவுகாரிக்கு விற்றுவிட்டுப் பரதேசியாய்ப் போகாமலிருக்கவேண்டுமானல், இரண்டே வழிகள்தான் உண்டு. அவனுக்குத் திடீரென்று ஒரு புதையல் அகப்படப்போகிறதுமில்லை; அதனல் கடன் தீர்ந்து அவன் பணக்காரனுய்விடப்போகிறதுமில்லை. முதலாவது, தன் செலவைக் குறைக்கவேண்டும் இரண்டாவது, தன் வரும்படியை அதிகப்படுத்தவேண்டும். தலைமுறை தலைமுறையாய்க் கலியாணம் முதலிய காரியங்களுக்குச் செய்துகொண்டுவந்த முறைகளை விட்டுவிட்டு, ஒருரூபாயில் ஒருமோதிரம் வாங்கி மாற்றிக்கொண்டு செலவைக் குறைக்க அவனல் முடியாது; வீட்டி வீட்டிலிருக்கும் பாட்டி கட்டையை எடுத்துக்கொள்வாள். இப்படிப்பட்ட செலவைக் குறைக்கக்கூடிய சீர்திருத்தங்கள் காலக்கிரமத்தில் ஆகவேண்டுமேயொழிய ஒருநாளில் அல்லது 10 வருஷங்களில் முடிகிற காரியமன்று. ஆகையால், அவனுக்கிருக்கும் மற்றொரு வழியாவது, வரும்படியை அதிகப்படுத்துவதேயாம். குடியானவனுடைய வரும்படி நிலத்திலிருந்தேதான் என்பது தெரிந்தவிஷயம். நிலத்திற்குப் போடவேண்டிய எருவு தழை முதலியவைகளைப் போட்டுச் சாகுபடி செய்தால்தான், தகுந்த பலன்கிடைக்குமென்பதும் தெரிந்த விஷயம். நிலத்திற்கு வேண்டிய தீனி போடாமல் 40 கலம் விளையவேண்டுமென்றால் எப்படி கிடைக்கும்? ஆகையால், முதன்முதல் ஒருவன் சங்கத்திற் சேர்ந்தவுடன், தன் முன் கடனைத் தீர்க்கவேண்டுமென்கிற ஆவலைவிட்டு, வியவசாயச் செலவுகளுக்காகக் கடன்வாங்கி வியவசாயத்தை விருத்திசெய்தால், அதிலிருந்து கிடைக்கும் அதிகபாகுலைக்கொண்டு கொஞ்சங் கொஞ்சமாய் முன்கடனையும் தீர்த்துவிடலாம். மிகவும் அவசரமான கடனைமாத்திரம் சங்கத்திலிருந்து வாங்கிக் கொடுக்கலாமேயொழிய, அவன் வாங்கக்கூடிய அளவுக்குச் சரியாய் முன் கடனுக்காக வாங்கிக் கொடுத்துவிட்டால், சமயத்தில். வியவசாயத்திற்கு வேண்டிய பணம் சங்கத்திற் கிடைப்பது கஷ்டமாகிறது.

ஒரு சங்கம் திருப்திகரமாக வேலைசெய்து வருகிறதென்பதைக் கேட்கும்போது, அந்தச் சங்கத்தின் பஞ்சாயத்தார்களின் செட்டிக்காரத்தனம் வெளியாகிறது. பஞ்சாயத்தார்கள், ஏழைகளுக்கு வேண்டும்போது அவர்களுடைய நிலைமையை அனுசரித்துக் கடன்கொடுத்தும், கடன்களை வாய்தா தேதிகளில் தவறாமல் வசூல் செய்தும், வாங்கிய கடன்தொகை சரியான வழியில் உபயோகப்படுத்தப்பட்டதாவென்று கவனித்து மெம்பர்களை விருத்திக்குக் கொண்டுவந்தும், சங்கத்தை நல்ல ஸ்திதிக்குக் கொண்டுவரவேண்டும். ஷை காரியங்களைச் சரியாகச் செய்யவேண்டுமானல், பரோபகார சிந்தையுடையவர்களும், கௌரவமுடையவர்களும், பிரதிப் பிரயோசனத்தை எதிர்பாராமலும் தாக்ஷிண்ணியமில்லாமலும் சங்கத்தின் விதிகளை அனுசரித்து நடவடிக்கைகளை நடத்தக்கூடியவர்களும்தான் பஞ்சாயத்தார்களாக நியமிக்கப்பட வேண்டும்.

பிரதிப்பிரயோசனமில்லாத காரணத்தினலேயே வேலையைச் சரியாகச் செய்யாத பஞ்சாயத்தார்கள் ஷை வேலைக்கு லாயக்கானவர்களல்லர். பஞ்சாயத்தார்கள் தாங்கள் வாங்கும் கடன்களைச் சரியாகத் தவணைத்தேதிகளில் கட்டிக் கொண்டுவருவதே இதரமெம்பர்களும் அதே மாதிரி செய்ய நல்ல வழியாகும். சங்கத்தின் விதிகளுக்கு விரோதமாய்ப் பஞ்சாயத்தார்களை

தவணைத்தேதிகளில் கட்டத்தவறினால், அவர்கள் எப்படி இதரமெம்பர்களின் பாக்கியைக் கேட்க முன்வருவார்கள்? இதனால் சங்கத்தின் பொதுவுபயோகத்திற்காகக் கடன் கொடுத்த ஸென்டரல்பாங்காருக்குச் சரியான தேதிகளில் அசல்வட்டிகளைக் கொடுக்கத் தவறுதல் நேரிடுகிறது. அப்படி இரண்டுமுறை தவறினால், சங்கத்தினுடைய நாணயம் கெட்டுப்போகிறது. சங்கத்தின் நாணயத்தைக் காப்பாற்றவேண்டுமானால், மெம்பர்களில் ஒவ்வொருவரும் தங்கள் நாணயத்தைத் தவறாமல் பார்த்துக்கொள்ள வேண்டியது அவசியமாகிறது.

பஞ்சாயத்தார்கள் செய்யவேண்டிய வேலைகளில் மிகவும் முக்கியமானது என்னவென்றால், சங்கத்தைச் சேர்ந்த மெம்பர்களுக்குக் கடன் சாங்கிஷன்செய்கிற வேலைதான். இந்த வேலையை அவர்கள் எவ்வளவுக்கெவ்வளவு ஜாக்கிரதையாகச் செய்கிறார்களோ, அவ்வளவுக்கவ்வளவு சங்கம் க்ஷேமமடையும்.

கடன்சாங்கிஷன் செய்வதில் பஞ்சாயத்தார்கள் கவனிக்கவேண்டிய அம்சங்களில் சிலவற்றைக் கீழே சொல்லுகிறேன்:—

கடன் உபயோககரமான காரியத்திற்காக வாங்கப்படுகிறதா என்பதைக்கவனிக்க வேண்டும். வாங்குகிற கடன் அவசியம்தானா, இந்தப் பணம் இல்லாமல் வேலை முடியாதா என்பதையும் கவனிக்கவேண்டும். ஒரு மெம்பர் தக்க ஜாமீனோடு கடனுக்கு மனுப்போட்டுவிட்டால் போதுமானது என்று பஞ்சாயத்தார்கள் நினைக்கக்கூடாது. ஒரு காரியத்திற்காகக் கடன் மனு போட்டபிறகு, அந்தக்காரியத்திற்கே கடன் தொகையை உபயோகப்படுத்துகிறானா என்பதைக் கவனித்து, துர்விநியோகப்படுத்தினால் உடனே வசூல் செய்துவிடவேண்டும். எப்பொழுது எல்லாவித உபயோகமான காரியங்களுக்கும் கடன் கொடுக்கலாமென்று விதிகள் இருக்கின்றனவோ; பொய்சொல்லி ஒரு காரியத்திற்காக வாங்கி மற்றொரு காரியத்திற்குத் தொகையை உபயோகிப்பது ஐக்கிய நாணயச் சங்கக்கோட்பாடுகளிலொன்றாகிய நாணயத்திற்கு விரோதமாகும். கடன் பட்வாடா செய்யும்போது, பஞ்சாயத்தார்கள் கடன் வாங்கும் மெம்பர்களைப் பார்த்து, வாங்கும் கடன் தொகையைச் சரியான வழியில் செலவழிக்க வேண்டுமென்றும், சிக்கனமாய்க் குடித்தனம் செய்து வருஷவாரியில் கொஞ்சங் கொஞ்சமாய் வரும்படியிலிருந்து கடனைத் திருப்பிச் செலுத்தத் தங்களாலானவரையில் பிரயத்தனஞ் செய்ய வேண்டுமென்றும் வற்புறுத்தவேண்டும். ஜாமீன் பேரில் வெள்ளிலையாய்க் கடன் கொடுக்கிறதாயிருந்தால் ஜாமீனாக நிற்கும் நபர் யோக்கியர்தானா, கடன் வாங்குபவரை நன்றாய்க் கவனித்து வாய்தா தேதிகளில் திருப்பிச் செலுத்தும்படி அவருக்கு அடிக்கடி போதிக்கத்தகுந்தவரா, சந்தர்ப்பம் நேரிட்டால் சங்கத்திற்கு நஷ்டம் வராதபடி ஜாமீன்தாரரிடத்திலிருந்து வசூல் செய்ய முடியுமா என்னும் விஷயங்களை நன்றாய்க் கவனிக்கவேண்டும். சாதாரணமாக, ஜாமீன் கடன்கள் சொற்பகாலத் தவணைகளுக்கு மாத்திரம் கொடுக்கப்படவேண்டும். வருஷக்கணக்கில் வாய்தா கொடுக்கும்போது அடமானச்சட்டுகமேவ கொடுப்பது உசிதம். நபர் ஜாமீன் பேரில் கொடுக்குங் கடன்களுக்கு ஜாமீனாக நிற்க ஒப்புக்கொள்பவர், கடன் வாங்குபவரின் பேரில் ஏற்படுத்திய போலீஸ் உத்தியோகஸ்தன் மாதிரியாகிறார். கடன் வாங்கும் மெம்பர் பணத்தை வீண்செலவு செய்கிறாரென்று தெரிந்தவுடனே, ஜாமீன்தார் தன்னுடைய க்ஷேமத்தை உத்தேசித்து ஜாக்கிரதையாய் இருக்க வேண்டும். வாங்கப்பட்ட கடன் தொகைக்கு ஜாமீன்தாரரும் பொறுப்பாய் ஏற்படுகிறபடியால், உடனே அவர் சங்கத்துப் பஞ்சாயத்தார்களிடம் கடன்வாங்கின அந்த மெம்பரின் நடவடிக்கைகளைப்பற்றித் தெரிவித்து, துர்விநியோகப்பட்டது என்று ஏற்பட்டவுடனே, பஞ்சாயத்தார்கள், கடனாளிக்கு நோட்டீசுகொடுத்து வசூல்செய்துவிட ஏற்பாடுகள் செய்யவேண்டும். சொத்து அடமானமாக வாங்கிக்கொண்டு கடன் கொடுக்கும்போதும்

பஞ்சாயத்தார்கள் அதிக ஜாக்கிரதையாய் இருக்கவேண்டும். சொத்தில் கடன்வாங்குபவருக்கு இருக்கப்பட்ட பாத்தியதை, இதரர்களுக்கு இருக்கப்பட்ட பாகம், முன் அடமானம், உயில் முதலிய வில்லங்கங்கள் இவைகளையெல்லாம் கவனிக்கவேண்டும். அடமானக்கடனுக் கொடுப்பதில் இன்னொரு அசந்தர்ப்பம் நேரிடுகிறது; என்னவென்றால், கடன்வாங்கும் மெம்பர், தான் சங்கத்திற்கு நஷ்டம் நேரிடாதபடி தகுந்த பொறுப்புச் சொடுத்துவிட்டபடியால், சாவகாசமாய்த் தான் இஷ்டப்பட்டபோது கடனைத் திருப்பிக்கொடுக்கலாமென்று நினைக்கிறான். பஞ்சாயத்தார்களும், தவணைத்தேதிகளில் கட்டாதவிஷயத்தில், ஆதாரம்தான் இருக்கிறதேயென்று நினைத்துக்கொண்டு தகுந்த நடவடிக்கைகளைச் சீக்கிரத்தில் நடத்துகிறதில்லை.

கையிருப்புத்தொகை அதிகமாய் வைத்துக்கொண்டிருக்கக்கூடாது. வசூலாகும் பணத்தைச் செலவழிக்க ஏற்பாடுகள் செய்யவேண்டும். சங்கம் வாங்கியிருக்கும் வெளிக்கடன்களுக்காகத் திருப்பிச் செலுத்திவிட்டு, வேண்டும்போது மறுபடியும் வாங்கிக்கொள்வதுதான் மிகவும் உசிதமானது.

தவணைதவறியவர்களுக்கு மறுபடியும் சங்கத்தின் வசூலிலிருந்து கடன்கொடுத்து, வாய்தா தவறிய கடனுக்காக வரவு வைத்துக்கொள்ளும் "அட்ஜஸ்ட்மெண்டு" என்கிற வழக்கம் மிகவும் கண்டிக்கத்தக்கது. இப்படி பழைய வாய்தா தவறிய கடன்களுக்காகப் புதுப்பத்திரம் எழுதிப் புதுப்பிப்பதால் மெம்பர்களுடைய கடன் வருஷவாரியில் குறைந்துகொண்டு வருவது போய் அதிகரித்துக்கொண்டேவரும். கடைசியில் வசூலிக்கமுடியாத கேசுகள் அதிகமாய் விடும். மேலும், முன் தவறிய மெம்பர்களுக்கே மறுபடியும் "அட்ஜஸ்ட்" செய்வதற்குக் கடன்கொடுப்பதைவிட, அவர்களின் பாகமாகாது சகோதரர்கள், பெண்சாதி முதலியவர்களை மெம்பராகச்சேர்த்து அவர்களின்பேரில் கடன்கொடுப்பது அதிசப்பிசகு. இந்தவிஷயத்தில் பஞ்சாயத்தார்கள் அதிக ஜாக்கிரதையாய் இருக்கவேண்டும்.

முக்கியமாக பஞ்சாயத்தார்கள் யோக்கியர்களாயும், சங்கத்தின் வேலை தங்களுடைய சொந்த வேலையென்று பாவிக்கப்பட்டவர்களாயும் இருக்கவேண்டும். சங்கத்தின் பணம் தங்கள் சொந்தம்போல் கையாளுதற்கு உபயோகப்படுத்தாமல் தங்கள் சொந்தப்பணத்தை வெளியிற் கொடுத்தால், எவ்வளவு ஜாக்கிரதையாய்க் கொடுப்பார்களோ அவ்வளவு ஜாக்கிரதையாய்ச் சங்கத்து விஷயத்திலும் இருத்தல்வேண்டும். சண்டை சச்சரவுகள் இராமல் உள்ளூரிலேயே மத்தியஸ்தர்கள் மூலமாய்த் தகரார்களைத் தீர்த்துக்கொள்ளவேண்டும். கணக்கு வகைராக்களைச் செவ்வையாய் அப்போதைக்கப்போது எழுதிவைத்துக்கொள்ளாமல், இரண்டு மூன்று மாதங்களுக்கொருமுறை எழுத உட்காரக்கூடாது. சங்கத்தின் விஷயமாய் ஏற்படும் சாதல்வார்செலவுகளைக் கூடியவரையில் அதிகப்படுத்தாமலிருந்தால்தான் க்ஷேமநிதி அதிகரித்துத் தெய்வாதீனமாய் ஏற்படும் நஷ்டங்களுக்கு உபபோகமாய் இருக்கும். டிபார்ட்மெண்டு உத்தியோகஸ்தர்கள் செய்யும் ரிமார்க்குகளைக் கவனித்து. செய்யவேண்டிய சீர்திருத்தங்களை உடனுக்குடனே செய்துகொள்ளவேண்டும். அடிக்கடி மேற்பார்வை செய்துகொண்டேயிருப்பது சங்கத்திற்கு க்ஷேமகரமேயன்றி வேறன்று. கடைசியாக, எல்லாமெம்பர்களும் ஒற்றுமையாய், அவரவர்கள் தங்களால் ஆகவேண்டிய வேலைகளைச் செய்துகொண்டுவந்தால், ஐக்கிய நாணயச்சங்கங்களினால் நமது குடியானவர்களுக்குத் தற்காலமிருக்கும் கஷ்டங்கள் நிவிருத்தியாகுமென்பதில் சந்தேகமேயில்லை.

பூ. சின்னசாமி ஐயர்.

Tamil Prose Style.

By Mr. P. K. Sreenivasachariar.
Senior Tamil Pandit, Voorhees College, Vellore.

தமிழ் வசன நடை.

பழையகாலத்தில் எந்தப்பாஷையிலும் வசன நடை நூல்கள் அதிகமாகத் தோன்றினவென்று தெரியவில்லை. முன்னோர்கள் பெரும்பாலும் எளிதில் மனப்பாடஞ் செய்துகொள்ளும்படி செய்யுள்நடை நூல்களையே இயற்றியிருக்கின்றார்கள். தெய்வபக்தி மிகவுடைய முன்னோர்கள் இயற்றிய தோத்திர ரூபமான நூல்களெல்லாம் பெரும்பாலும் செய்யுள்நடையிலேயே உள்ளன. அவைதாம் முதலில் ஏற்பட்டவையென்று அறிஞர்கள் கருதுகின்றார்கள். அந்தத் தோத்திர ரூபமான செய்யுள்களையும் பெரும்பாலும் அந்தாதித்தொடையாக அமைத்திருத்தல் கவனிக்கத்தக்கது. அந்தாதியாவது—ஒரு செய்யுளின் ஈற்றுச் சொற்றொடரோ, சொல்லோ, அசையோ அடுத்த செய்யுளின் முதலாக அமையும்படி பாடுவது. அங்ஙனம் பாடி ஒருநூலை முடிக்குங்கால், அந்நூலின் ஈற்றுச்செய்யுளின் இறுதி அந்நூலின் முதற்செய்யுளின் முதலாகப் பாடப்படும். இது மண்டலித்தல் என்று சொல்லப்படும். இப்படிப் பாடுதற்குக் காரணம், எளிதில் மனப்பாடமாக்கிக்கொண்டு பாராயணஞ் செய்வதற்கேயாம். இங்ஙனம் மனப்பாடஞ் செய்வதற்குவசனநடை நூல்களாயிருந்தால்சாத்தியப்படாது. ஆகலால், முற்காலத்தில் வசன நடை நூல்கள் இயற்றப்படவில்லை யென்பர். நம் தமிழிலும் சங்கத்தார் காலத்திலும், அதற்குப் பிற்பட்டு நோக்குங்கால் நூறு வருடங்களுக்கு முன்னும் வசனநடை நூல்கள் மிகுதியாக இயற்றப்பட்டனவென்று தெரியவில்லை.

பெருந்தேவனார்பாரதத்தில் இடையிடையே உள்ள உரைநடைதான் தமிழில் தொன்றுதொட்டு வருவதென்பர். இதனால் இந்நூல் 'உரையிடையிட்ட பாட்டுடைச்செய்யுள்' எனப்படும். அதாவது—வசனமும், பாட்டுமாகக் கலந்துவருவது. வடமொழியிலும் இங்ஙனம் கத்தியமும் பத்தியமுமாக விரவிவருகிற நூல் உண்டு. அது சம்பூ எனப்படும். தொல்காப்பியர் காலத்தில் உரைநடையுண்டென்பது மாத்திரம் தெரிகின்றதேயொழிய, அத்தகைய நூல்களை அதிகமாகக் காண்பதற்கில்லை. தொல்காப்பியத்துச் செய்யுளியலில், "தொன்மைதானே உரையொடு புணர்ந்த யாப்பின் மேற்றே" என்ற சூத்திரத்தின் உரையில், ஆசிரியர் நச்சினார்க்கினியர், 'தொன்மையென்பது, உரைவிராய்ப் பழமைபவாகிய கதை பொருளாகச்செய்யப்படுவது; அவை பெருந்தேவனாராற் செய்யப்பட்ட பாரதமும், தகடூர் யாத்திரையும் போல்வன' என்று உரைத்தார். தகடூர் யாத்திரையென்னும் நூல் காணக் கிடைத்திலது. மற்றும் வசனநடையைக் காணவேண்டுமாயின், சிந்தாமணி, சிலப்பதிகாரம், தொல்காப்பியம், திருக்குறள், இறையனாரகப்பொருள் முதலிய நூல்களுக்கு வழங்கும் உரைகள்தாம் உள்ளன. இங்குக்குறித்த வசன நடையாகிய உரைகளெல்லாம் முற்காலத்துச் செய்யுள் நடைபோலவே மிடுக்காயும், இக்காலத்தாரில் தமிழறிவில்லாதோர் அறிதற்கு இயலாத திரிசொற்கள் மிக்கவையாயும், சந்தி முற்றியவையாயும் உள்ளன. இவற்றிற் பல இடங்களில் மோனை, பிராசம், எதுகை முதலிய செய்யுளில் வரும் சிறப்புக்களையெல்லாம் காணலாம். ஒருபாஷை அபிவிருத்தியடையவேண்டுமாயின், அதில் உரைநடை நூல்கள் மிகுதியாக ஏற்படவேண்டும் என்பது பலருடைய அபிப்பிராயம். பலர் செய்யுள் நூல்களைப் படிக்க இயலாதவர்கள். ஆதலால், அவர்கள் பாஷையிற் பயிற்சியடைவதெங்ஙனம்? பயிற்சியடையாவிடின், அவர்கள், பாஷை அபிவிருத்தியடையும் வண்ணம் நூல்களை எங்ஙனம் இயற்றுவார்கள்? அத்தகையோர்க்கு முதலிற் படித்தற்காகும்படியாவது வசனநடை நூல்கள்

இருந்தால் பேருதவியாகும். உள்ள வசன நடை நூல்களும் செய்யுள்நடை நூல்களைப் போலவே கடினமாயிருப்பின், அவற்றாற் பிரயோசனமென்ன? ஆங்கிலத்தில் உரைநடை நூல்கள் அதிகமாயிருப்பதனாலேயே, அப்பாஷை நாளுக்குநாள் அபிவிருத்தியடைகின்றது.

கருத்தைச் செய்யுள்நடையில் தெரிவிப்பது கஷ்டம்; வசனநடையில் தெரிவிப்பது சுலபம். ஆயின், எளிய வசனத்தில் கருத்தைத் தெரிவித்தல் சுலபமே தவிர, கடின வசனத்தில் தெரிவிப்பது சுலபமன்று. தமிழ்ப்பண்டிதரிற் பெரும்பாலோர் தாம் பழகியது செய்யுள்நடை நூல்களிலேயேயாதலால், அவர்களுக்குத் தமிழில் எளிய வசனநடையில் எழுதத் தெரிவதில்லையென்பது பலருடைய அபிப்பிராயம். ஒருகால் அவர்கள் வசனநடையில் நூல்கள் எழுதினாலும், அருஞ்சொற்கள் நிரம்பி, கடின சந்திகள் கலந்து கடுநடையாகவுள்ளது. ஆங்கிலத்திற் போலத் தமிழில் சிறு குழந்தைகளுக்கென்றும், சிறிது படித்துத் தேறிய மாணாக்கர்களுக்கென்றும், மற்று அவர்களினுங் கற்றவர்களுக்கென்றும், பண்டிதர்களுக்கென்றும், பெண்களுக்கென்றும், சாதாரண பாமரர்களுக்கென்றும் உத்தேசித்து இயற்றப்பட்ட விதம் விதமான வசனநடை நூல்களைக் காணுதல் அருமையாக இருக்கிறது. இப்பொழுது காணப்படும் வசனநடைகள் முக்கியமாக இரண்டேதான். அவை பண்டிதர்களின் வசனநடை, பாமரர் வசனநடை. வசனநடை பலதிறப்பட்டிருப்பின் அவை அந்தந்த இனத்தார்க்குப் பயன்தருவதன்றியும், ருசிகரமாகவும் இருக்கும். ஆங்கிலர்போல நம்மவர்கள் நூல்களை இயற்றுங்கால், அவை இன்ன இனத்தாரைக்குறித்து எழுதுகிறோம் என்று எண்ணி இயற்றுவதாகப் பெரும்பாலும் சொல்வதற்கில்லை. இப்பொழுதிப்பொழுது சிலர் இனம்பிரித்துக் குறித்துக்கொண்டு வசனநடை வகுக்கின்றனர். தொன்றுதொட்டுவரும் வசனநடை இக்காலத்துக்கு அவ்வளவாக உதவாது. அத்தகைய நடைக்குச் சில உதாரணங்கள் காட்டுவோம். அவற்றைக் கூர்ந்து நோக்குங்கால், அவை இக்காலத்துக்கு எவ்வளவு உபயோகமாகும் என்பதை உணரலாம்:—

பாரதம்பற்றிய பெருந்தேவனாரது வசனநடை.

“என்றிவ்வகை பேசி முற்றியபோரி லருச்சுனன் கையிற் பட்டேனாகிற் பராட்டிமத்துச் சருவக்ஷத்திரியருந் தானைமன்னரு மென்னை முன்னஞ் சொல்லுந் தேர்ப்பாகன் மகனென்று சிதையவுரையாமற் செருக்களத்து வந்தென்னை யெடுத்துன் றிருமடியில் வைத்துப் பார்வேந்தரும் படைமன்னருங் காணப் பரிந்துன்பொங்கு முலைப்பாலூட்டி யுன்பூந்தடங்கையாற் றழுவி யணைத்திருந் தன்மக்க ளிளங்குமாரராற் கடன் கழித்துப் பிறந்தநாளிற் செய்யாதவையெல்லா மிறந்தநாளில் யான் பெற்றேனாகவேண்டுமென்று மற்றந்த மாதாவை மறாது வரங்கொண்டு மனமகிழ்ந்த வங்கராசனை நோக்கி யகங்குழைந்து சந்தோடித்து நின்ற குந்திதேவியை நோக்கி மன்றலந்தார் மன்னவன் கன்னன் பின்னையு மொருவரம் யாது வேண்டினையென்னில்.”

தொல்காப்பிய முதலிய நூல்களின்
உரையாசிரியராகிய
நச்சினார்க்கினியர் வசனநடை.

“தேவரெல்லாருங் [illegible] யாஞ்சேரவிருத்தலின் மேருத்தாழ்ந்து [illegible]யுயர்ந்தது. இதற்குத்தி யகரே யாண்டி[illegible]தரியரென் றவரைவேண்டி[illegible]க்கொள்ள வவருந் தென்றிசைக்கட் போதுகின்றவர் கங்கையாருழைச் சென்று காவிரியாரை வாங்கிக்கொண்டு பின்னர் யமதக்கினியாருழைச்சென் றவர்மகனார் திரணதூமாக்கினியாரை வாங்கிக்கொண்டு புலத்தியனாருழைச் சென்றவருடன்பிறந்த குமரியார் உலோபாமுத்திரையாரை யவர்கொடுப்ப நீரேற்றிரீஇப் பெயர்ந்து துவரைப்பதிப்போந்து நிலங்கடந்த நெடுமுடியண்ணல்வழிக்க ணரசர் பதினெண்மரையும் பதினெண்குடிவேளிருள்ளிட்டாரையு மருவாளரையுங் கொண்டு போந்து காடுகெடுத்து நாடாக்கிப் பொதியின்க ணிருந் திராவணனைக் கந்தருவத்தாற் பிணித் தாண்டியங்காமை விலக்கித் திரணதூமாக்கினியாராகிய தொல்காப்பியனாரை நோக்கி நீ சென்று குமரியாரைக் கொண்

டுவருகவென வவரு மெம்பெருமாட்டியை யெங்ஙனங் கொண்டுவருவலென்றார்க்கு முன்னாகைப் பின்னாகை நாற்கோனீள மகல நின்றுகொண்டு வருகவென வவரு மங்ஙனங் கொண்டுவருவழி வையைநீர் கடுகிக் குமரியாரை யீர்த்துக்கொண்டுபோகத் தொல்காப்பியனார் கட்டளைபிறந்துசென் றோர்வெதிர்ங்கோலை முறித்து நீட்ட வதுபற்றி யேறினர். அது குற்றமென் றகத்தியனார் குமரியாரையுந் தொல்காப்பியனாரையுஞ் சுவர்க்கம் புகாப்பிரெனச் சபித்தார். யாங்க ளொருகுற்றமுஞ் செய்யாதிருக்க வெங்களைச் சபித்தமையா னெம்பெருமானுஞ் சுவர்க்கம் புகாப்பிரென வவரகத்தியனாரைச் சபித்தார்."

திருக்குறளின் உரையாசிரியராகிய
பரிமேலழகரது வசனநடை.

"இந்திரன் முதலிய விறைபவர்பதங்களு மந்தமிலின்பத் தழிவில்வீடு நெறியறிந் தெய்தற் குரிய மாந்தர்க் குறுதியென வுயர்ந்தோரா னெடுக்கப்பட்ட பொருணான்கு. அவை யறம்பொரு ளின்பம் வீடென்பன. அவற்றுள் வீடென்பது சிந்தையு மொழியுஞ் செ[illegible]லா நிலைமைத்தாகலின் றுறவறமாகியகாரணவ[illegible]ாற் கூறப்படுவதல்ல திலக்கணவகையாற் [illegible]ாமையி னூல்களாற் கூறப்படுவன [illegible]றுமேயாம்."

சிலப்பதிகார நூலின் உ[illegible]யாசிரியரா[illegible]
அடியார்க்கு நல்லார் வசனநடை

"இங்ஙன மியக்கி நடிக்கக்கண்ட கோவலன், மதியை மயக்குவிக்குந் தெய்வ மிவ்வலிய காட்டினுண் டென் றம்மறையவன் கூறினானாதலான் மந்திரத்தா லிந்த வைவகைப்பட்ட சிலவாகிய வோதியையுடையாளைத் தெய்வமகண்மானிடமகளென்ப தறிவேனெனக் கருதி யவனாவிற் கூறிய மந்திர மந்தரிமந்திரமாதலானே யஞ்சி யானிவ்வனத்திற் றிரிகின்ற வியக்கி. நின்றனை விரும்புதலான் மயக்கஞ்செய்யப் புக்கேன். யான் செய்த விப்பிழையை நின்மனைவிக்குங் கவுந்தியடிகட்கு மொழியாது போவாயாகவென் றுசொல்லித் தானுந் தன்னிடமே போக."

இங்ஙனமே பழைய தமிழாசிரியர்களின் உரைநடைகளெல்லாம் உள்ளன. இவை பண்டிதர்கட்குப் பொருளாகி மகிழ்வூட்டி யின்பந் தருமே யன்றி மற்றையோர்க்குச் சிறிதும் பயன்தராவாம். இக்காலத்திற் செந்தமிழில் தக்க ஞானமுடையார் மிகச்சிலர். அவர்களுக்கு இம்மாதிரி உரைநடையெழுதுவதிற் பயனில்லை. பழையகாலத்து வழங்கிப் பிற்காலத்தில் வழங்குவதொழிந்த சொற்களை இக்காலத்து வசனநடையில் விலக்கவேண்டும். "பழையன கழிதலும் புதியன புகுதலும், வழுவல: காலவகையினானே" என்பது நன்னூற்சூத்திரம். முற்காலத்திலும் புலவர்கள் தங்காலத்து வழங்குஞ் சொற்களைத்தான் நூல்களிற் பிரயோகித்தனர்; வழங்காத பழைய காலத்துச் சொற்களையெல்லாம் அறவே விலக்கிவிட்டனர். அடியார்க்குநல்லார் முதலிய ஆசிரியர்கள் தாம் நூல்களுக்கு உரைவகுக்குங்கால், வழங்குதலொழிந்த சொற்களைக்காணுமிடத்து 'இவை இக்காலத்து வழக்காறொழிந்தன' என்று குறித்துக்காட்டுகின்றனர். அங்ஙனமிருப்ப, இக்காலத்து வழங்குதலொழிந்த முற்காலத்துச் சொற்களை வைத்து ஆளுவதிற் பயனென்ன? கருத்தை வெளிப்படையாகத் தெரிவித்தற்கே மொழி ஏற்பட்டது. அக்கருத்தைக் காட்டாத சொல்லைக் கையாளுதல் ஏன்? அங்ஙனமே கடினமான சந்திகளையும் விலக்கவேண்டும். நம் தமிழ்ப்பாஷையானது எளிய இனிய வழங்குகின்ற சொற்களாலாகிய சந்திமிதமான நடையுள்ள வசன நூல்களால் பெருமையும், பெருக்கமும் அடையவேண்டும். அர்த்தபுஷ்டியில்லாமல் ஆடம்பரமாகச் சொற்களை அடுக்கிவைத்தல் நன்றன்று. கருத்துச் செவ்வனே விளக்குவனவாயின், பிறபாஷைச் சொற்களையும் கையாளலாம். நம் தமிழர்கள் இவ்விஷயத்தில் குறுக்கநினைவில்லாதவர்கள். இதற்கு நிதரிசனம், இவர்கள் திசைச்சொற்களென்று பிறசொற்களையும் போற்றிக்கொண்டிருக்கின்றமைகாண்க. (இன்னும் வரும்.)

பு. க. ஸ்ரீநிவாஸ சாரியர்.

Mr. V. P. Madhava Rao, C. I. E.

மிஸ்டர் வி. பி. மாதவராவ், ஸி. ஐ. இ.

இந்தியர்களுக்கு நிர்வாகத்திறமை இல்லையென்றும், அவர்கள் ஆளப்படும் ஜாதியாரேயல்லாமல், ஆட்சிசெலுத்தப் பிறந்தவர்களல்லரென்றும் சில ஆங்கிலோ இந்தியர்களால் சொல்லப்படுகின்றது. இவ்வார்த்தைகளைப் பொய்யாக்க இந்தியாவில் அவதரித்திருக்கும் உத்தம தேசாபிமானிகளுள் மிஸ்டர் வி. பி மாதவராவ் ஒருவராவர். அம்மகான், இந்தியாவில் பிரஸித்தி பெற்ற மூன்று சமஸ்தானங்களான மைசூர், பரோடா, திருவாங்கூர் ஆகிய இவைகளில் திவான்பதவியை வகித்தவர். இவருடைய நிர்வாகத்திறமையானது இந்த மூன்று சமஸ்தானங்களிலும் செய்யப்பட்டிருக்கும் பற்பல சீர்திருத்தங்களை நோக்குமிடத்து நன்கு விளங்கும். இவர் பொதுஜனக்ஷேம அபிவிருத்தியில் மிகவும் அக்கரையுள்ளவர்.

இளமைப் பருவம்.

விசுவநாத பட்டங்கர் மாதவராவ், தேசஸ்த பிராமண வகுப்பைச் சார்ந்த ஒரு மகாராஷ்டிர குடும்பத்தைச் சேர்ந்தவர். ஆதியில், மகாராஷ்டிர அரசர்கள் இந்தியாவில் ஆட்சிபுரிந்துவந்த காலத்தில், இவருடைய வம்சத்தார்கள் தஞ்சாவூரில் வந்து நிலைத்துவிட்டார்கள். இவர் 1850-ம் வருஷத்தில் தஞ்சாவூரிலே பிறந்தார். இவருக்கு மல்ஹாரிராவ் என்ற ஒரு சகோதரர் உண்டு; அவர் பிரிட்டிஷ் கவர்ன்மெண்டில் ஒரு உத்தியோகத்தைப் பெற்றிருந்தார். நமது மாதவராவ், கும்பகோணம் காலேஜில் கல்விபயின்று, 1869-ம் வருஷத்தில் பி. ஏ. பட்டம் பெற்றார். அச்சமயம் அக்காலேஜின் தலைவராயிருந்த மிஸ்டர் போர்ட்டர் இவரைப்பற்றி வெகுவாகப் புகழ்ந்துபேசி, பிற்காலத்தில் இவர் மிக்க கீர்த்தி பெறக்கூடிய நிலைமைக்கு வரத்தக்கவரென்று குறிப்பிட்டதுண்டு.

உத்தியோக ஆரம்பம்.

மிஸ்டர் மாதவராவ், தம்முடைய உயர்தரக் கல்வி முடிந்து பட்டம்பெற்றதும், மைசூர் சமஸ்தானத்தில், மகாராஜாவின் கார்டியன் ஆபீஸில் ஒரு குமாஸ்தா உத்தியோகம் பெற்றார். கொஞ்சகாலத்திற்குள்ளாகவே அங்கு அவருடைய வேலைத்திறமை வெளிப்பட, உடனே ராயல் ஸ்கூல் என்னும் பள்ளிக்கூடத்திற்குத் தலைமை உபாத்தியாயராக நியமிக்கப்பட்டார். இந்த வேலையில் நெடுநாள் நமது ராயர் நிலைத்திருக்கவில்லை. உடனே ஸப் ஜட்ஜாயிருக்க நியமனம் பெற்றார். அச்சமயம் அங்குத்திவானாயிருந்த மிஸ்டர் ரங்காசார்லு, இவர் பிற்காலத்தில் இந்த சமஸ்தானத்தில் பல உயர்பதவிகளை வகிக்கக்கூடியவரென்று குறிப்பிட்டிருந்தார். மிஸ்டர் ரங்காசார்லுவுக்குப் பிறகு மைசூர் சமஸ்தானத்தின் திவானாகவந்த K. சேஷாத்திரி ஐயர் காலத்தில் நமது மாதவராவ் பற்பல உத்தியோகங்களை வகித்தார். கடைசியாக இவர் நீதி இலாகாவிலிருந்து ரெவினியூ இலாகாவிற்கு மாற்றப்பட்டார். இந்தஇலாகாவில் கொஞ்சநாள் உழைத்த பிறகு போலீஸ் இன்ஸ்பெக்டர் ஜனரல் என்னும் பதவியைப் பெற்றார்.

பரோபகாரம்.

நமது ராயர் அவர்கள் போலீஸ் இன்ஸ்பெக்டர் ஜனரல் உத்தியோகத்தை வகித்திருந்த போது அந்த ஸமஸ்தானத்தில் ப்ளேக் நோயானது வெகு மும்முரமாய்ப் பரவிக்கொண்டிருந்தது. அப்போது அந்நோய்தடுக்க வேறு தகுந்தவர்கள் எவரும் இல்லாததனால், இவரே தமது வேலையோடு ப்ளேக் கமிஷனர் வேலையையும் பார்க்க ஏற்பாடு செய்யப்பட்டது. இவர், தாம் புதிதாய் ஏற்றுக்கொண்ட வேலையில் செய்த பலவித முயற்சிகளையும், சீர்திருத்தங்களையும் இங்குவிவரித்துக்குறிப்பிட்டு எழுதுவது சாத்தியமாகாது. ஜனங்களுக்குக் கொஞ்சமும் அசௌகரியங்கள் ஏற்படாமலும், அவர்களுடைய ஆவி, உடல் பொருள் இவைகளுக்கு நஷ்டமில்லாமலும் வெகு சாதுர்யமாய்ப் பல திருத்தங்களை இவர் கையாடினர்; ப்ளேக்வியாதிக்கு

காரணமான பல சுகாதாரக் கோளாறுகளைச் சீர்திருத்தம் செய்தார்; சுத்தமான காற்று, நல்ல வெளிச்சம் ஆகிய இவைகளில்லாத இடங்களில் வசித்துவந்தவர்களை வெளிக்கிளப்பிச் சுகாதாரமுள்ள இடங்களில் வசிக்கச் செய்தார்; ஜனநெருக்கமுள்ள இடங்களில் வசித்துவந்தவர்களை, அவ்விடங்களைவிட்டு வேறு நல்ல சுகாதாரமுள்ள இடங்களிற் போய்க் குடியிருக்கும்படி செய்தார்; மற்றும், ஜனங்களின் சௌகரியத்தைக்கோரிப்பல புதிய வீடுகளையும் கட்டி உதவி செய்தார்; இவ்வளவு சீர்திருத்தங்களையும் பொது ஜனங்களின் மனத்துக்கு எவ்வித அருவருப்பையும் உண்டாக்காமற் செய்திருப்பது மிகவும் பாராட்டத்தக்கது.

ரேவினியூ கமிஷனர்.

மைசூரில் ரெவினியூ கமிஷனர் என்னும் உத்தியோகமானது, இப்போதைய மகாராஜா சிங்காதனத்துக்கு வந்த பிறகு ஏற்பாடு செய்யப்பட்டதாகும். இந்தப் புதிய உத்தியோகத்துக்கு மிஸ்டர் மாதவராவே முதன்முதல் நியமிக்கப்பட்டவராவர். ரெவினியூ இலாகாவில் பல சீர்திருத்தங்களைச் செய்யவேண்டிய இந்த அபாரமான வேலையை இவர் ஒப்புக்கொண்டார்.

திவான் பதவி.

பிறகு 1904-ம் வருஷத்தில் திருவாங்கூர் மகாராஜா, மிஸ்டர் மாதவராவைத் தமது சமஸ்தானத்து திவான் பதவியை வகிக்கக் கேட்டுக்கொண்டார். அதன்மீது, நமது ராயர் அந்த ஸமஸ்தானத்துத் திவான்பதவியைவகிக்க ஒப்புக்கொண்டார். கொஞ்சகாலமே இவர் அந்த ஸமஸ்தானத்துத் திவானாக இருந்து, பிறகு 1906-ம் வருஷம் மார்ச்சு மாதத்தில் மைசூர் சமஸ்தானத்துத் திவான் வேலையை ஒப்புக்கொண்டு மைசூருக்கு திரும்பிவிட்டார். இந்த மூன்று வருஷகாலமே இவர் திவான் பதவியை வகித்துவந்தார். பின்பு 1914-ம் வருஷம் மார்ச்சு மாதத்தில் இவர் பரோடா சம்ஸ்தானத்துத் திவான்பதவியை வகிக்க ஒப்புக்கொண்டு அங்குச்சென்றார்.

சீர்திருத்தங்கள்.

மிஸ்டர் மாதவராவ் மைசூர் சம்ஸ்தானத்துத் திவான்பதவியை வகித்த மூன்றுவருஷ காலத்திற்குள், அந்த ஸமஸ்தானத்திற் பற்பல சீர்திருத்தங்கள் அவராற் செய்யப்பட்டன: மைசூர் சமஸ்தானத்திற்கு ஒரு சட்டசபை ஏற்பாடு செய்யப்பட்டது. ஸிவில் சர்விஸ் விதிகள் பல புதுப்பிக்கப்பட்டன. நீதிசெலுத்தும் அதிகாரத்தையும் நிர்வாக அதிகாரத்தையும் தனித்தனியே பிரிக்கப்படுவதற்குப் பல முயற்சிகள் செய்யப்பட்டன. கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் சமஸ்தானத்தின் பல பாகங்களிலும் ஸ்தாபிக்கப்பட்டன. ராஜ்ய நிர்வாகத்தில் ஏற்படும் பற்பல அனாவசியமான செலவுகளைக் குறைக்க ஏற்பாடுகள் செய்யப்பட்டன. இந்துப்பாக்குமரங்களைப் பயிரிட்டுவந்த குடிகளைப் பல துன்பத்துக்குள்ளாக்கும் ஹலாத் என்னும் வரி எடுபட்டுப் போயிற்று. பொது சுகாதார இலாகா ஒன்று ஸ்தாபிக்கப்பட்டு, சுகாதார விஷயமாய்ச் செய்யவேண்டிய பல திருத்தங்களும் நன்கு கவனிக்கப்பட்டன. கல்வி அபிவிருத்தி சம்பந்தமாயும் பல சீர்திருத்தங்கள் செய்யப்பட்டன: ஆரம்பப்படிப்பு ஜனங்களுக்கு இலவசமாக்கப்பட்டது. மகமதியப்பும், சன்மார்க்கப்படிப்பும் பள்ளிக்கூடங்களில் கட்டாயமாய்க் கற்பிக்கப்படவேண்டுமென்றும், இவற்றோடு தொழிற்படிப்பும் கற்பிக்கப்படவேண்டுமென்றும் உத்திரவு செய்யப்பட்டது. இந்த ஸமஸ்தானத்தில் பற்பலகிராமங்களிலும் கிராம பஞ்சாயத்துக்கள் ஸ்தாபிக்க முயற்சிகள் செய்யப்பட்டன.

மிஸ்டர் மாதவராவ் திருவாங்கூர் சமஸ்தானத்துத் திவானாயிருந்தபோது அங்கும் பல சீர்திருத்தங்களைச் செய்தார்: அங்கு, ஸெடில்மெண்டு இலாகாவைச் சீர்திருத்திப் பல புதிய முறைகளை ஏற்பாடுசெய்தார்; கலால்வரி ஒன்றை ஏற்படுத்தி, அதன்மூலமாய் சம்ஸ்தானத்திற்கு 40 லட்சம் ரூபாய் அதிகமான வரும்படியை ஏற்பாடுசெய்தார்; நிலவரிகளைத் தானியமாகச் செலுத்தும் வழக்கத்தை ஒழித்து, நாணய

மாகவே செலுத்த ஏற்பாடு செய்தார்; பொது ஜன க்ஷேமத்திற்கு அவசியமான ஸ்ரீ மூலம் என்னும்ஜனஸபை ஒன்றை ஸ்தாபித்தார்; இன்னும் சமஸ்தான சம்பந்தமாய் வைக்கவேண்டிய கணக்குமுறைகளையும் தேவாலய நிர்வாக சம்பந்தமாய்ச் செய்யவேண்டிய பல சீர்திருத்தங்களையும் செய்தார்.

குணவிசேஷங்கள்.

மிஸ்டர் மாதவராவ் இந்தியாவின் பல பாகங்களிலும் சுற்றுப்பிரயாணம் செய்து ஆங்காங்கு தேசோபகாரமான பல வேலைகளைச் செய்து வந்தார். பற்பலவிடங்களில் மதசம்பந்தமாயும், இராஜீயசம்பந்தமாயும் நடக்கும் கூட்டங்களுக்குத் தாம் தலைமைவகித்து ஜனங்களுக்குப் பல நற்புத்திகளைப் புகட்டிவந்தார். அவருக்கு இந்துக்களுக்குள் சமஸ்கிருத பாஷையைப் பரவச் செய்யவேண்டுமென்ற ஆசையுண்டு. சமீபத்தில் கும்பகோணம் காலேஜ் தங்கஜூபிலி கொண்டாடப்பட்டபோது, அக்காலேஜின் பழைய மாணக்கராகிய மிஸ்டர் மாதவராவே அந்த ஜூபிலிக்குத் தலைமை வகிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளப்பட்டார். அச்சமயம், முன்பு அக்காலேஜில் தாம் கல்வி பயின்றுவந்தபோது பிரின்ஸ்பாலாயிருந்த மிஸ்டர் போர்ட்டரை வெகுவாகப் புகழ்ந்துபேசி, அவருடைய ஞாபகம் என்நாளும் இருக்கும்பொருட்டு அவருடைய பெயரால் ஒரு சமஸ்கிருத வெகுமதி கொடுக்கப்பட்டுவரும்படி ஏற்பாடுசெய்தார்.

நமது ராயர் அவர்கள் சமூக விஷயங்களில் மிகத் தாராளமான நோக்கமுடையவர். வகுப்பு வித்தியாசங்களைப் பாராட்டும் வழக்கம் இவரிடத்தில் இல்லை. மூன்று சமஸ்தானங்களிலும் திவானாயிருந்தகாலத்தில், மகமதியர்களென்றும், கிரிஸ்தவர்களென்றும், இந்துக்களென்றும் ஜாதிவித்தியாசம் பாராட்டினது இல்லை. இவர் சமஸ்தானத்தில் அதி உன்னதபதவியை வகித்திருந்தகாலத்திலும் எப்போதும் அதிகாரப்பிரியராயிருந்தது இல்லை. எப்படிப்பட்டவர்களையும் தம்வழிக்குக்கொண்டுவரும் சக்தி இவரிடம் அமைந்திருந்தது. இதனாலேயே அந்தந்த ஸமஸ்தானங்களில் பலவித சீர்திருத்தங்களையும் எளிதிற் செய்துமுடிக்க இயன்றது. கடலூரிற் கூடிய சென்ற சென்னைமாகாணத்துக் கான்பிரென்ஸில் இவர் தலைமைவகித்து ஓர் அரியபிரசங்கம் செய்தார்.

சற்றேறக்குறைய 45 வருஷகாலம் பொது நலத்துக்கே உழைத்துவந்த நமது ராயர் அவர்களுக்கு, 65-ம் ஆண்டு இப்போது நடந்துவருகின்றது. இவர் இன்னும் பல காலம் பொது நலத்துக்கு உழைக்கப் போதிய ஆயுளையும் தேகவன்மையையும் கொடுக்க எல்லாம்வல்ல இறைவனைப் பிரார்த்திக்கின்றோம்.

The Ladies' Section.

ஸ்திரீகள் பகுதி.

DUTIES OF OUR WOMEN.

நமது ஸ்திரீகளின் கடமைகள்.

குலமங்கையராக இருக்க விரும்பும் பெண்கள் கணவன் வெளியிலிருந்து வரும்பொழுது எதிர்கொண்டழைத்தல், அவனோடு பேசும்போது அடங்கிப்பேசுதல், அவன் பாதங்களிலேயே பார்வையைச் செலுத்தல், ஆசனங் கொடுத்து உபசரித்தல், அவனுக்குத் தானே பணிவிடை செய்தல், அவன் தூங்கிய பிறகு தான் சயனித்தல், அவன் எழுந்திருப்பதற்கு முன் தான் படுக்கைவிட்டு எழுந்திருத்தல் ஆகிய முதலியவற்றை மேற்கொள்ளல் வேண்டும்.

மனைவி சரீரத்தின் அவயவங்களை நன்றாய்த் தேய்த்து ஸ்நானம் செய்யாமை, அழுக்கடைந்த உடை தரித்தல், நெற்றியில் திலகமில்லாமை, கண்ணுக்கு மைதீட்டிக்கொள்ளாமை சந்தனம் புஷ்பம் முதலியவற்றைத் தரித்துக் கொள்ளாமை, பிறபுருஷருடன் கூச்சமின்றிப்

பேசுதல், நெடுங்காலம் பிறந்தகத்தில் வளர்தல், உரக்கப் பேசுதல், காரணமின்றி நகைத்தல், கணவன் வெளியூருக்குப் போயிருக்கும்போது தன்னை ஆபரணங்களால் சிங்காரித்துக்கொள்ளுதல், புருஷர்களின் முன்னிலையில் கூட்டங்கூடுதல், தலைமயிரை வாரிக்கொள்ளாமை, கற்பில்லாதவரோடு சேர்தல் ஆகிய பல குற்றங்களையும் செய்யாது ஒழித்தல்வேண்டும்.

“மனைவி” என்னும் பட்டத்தைப் பெற விரும்பும் பெண்கள், மாமி மாமன் முதலியோருக்குச் சுச்ருஷை செய்து அவர்களை மகிழ்விக்க வேண்டும்; கணவன் ஒரு சமயம் கோபித்து வைதாலும் பதில் சொல்வது கூடாது; தனது சேவக ஜனங்களிடம் அன்புள்ளவளாயிருத்தல் வேண்டும். இவைகளை அநுசரிக்காத ஸ்திரீகள் குலத்தைக் கெடுக்கவந்த கோடரியாவார்கள்.

ஸ்திரீகள், தங்கள் கணவன் செல்வனாயிருந்தாலும், வறிஞனாயிருந்தாலும், அரோக திடகாத்திரனாயிருந்தாலும், நோயாளியாயிருந்தாலும், அன்புள்ளவனாயிருந்தாலும், அன்பற்றவனாயிருந்தாலும், நல்லொழுக்கமுள்ளவனாயிருந்தாலும், புல்லொழுக்கமுள்ளவனாயிருந்தாலும், அறிஞனாயிருந்தாலும், மூடனாயிருந்தாலும், அழகுள்ளவனாயிருந்தாலும், குரூபியாயிருந்தாலும், எப்படியிருந்தாலும் அவனைத் தெய்வமாகப் பாவித்து, அவனிடம் அந்தரங்கமான விசுவாசம் வைத்து அவனை மகிழ்வித்தல்வேண்டும். இவ்வாறு நடந்துவரும் ஸ்திரீகள் தேவராலும் கொண்டாடப்படுவர்.

குலஸ்திரீகள் கணவனிடம் பக்தியுடனிருக்க வேண்டும்; தம்மை அடைந்தவர்களிடம் கருணைபாராட்டவேண்டும்; மாமியார், மாமனார் முதலானவர்களை மனதார வணங்கவேண்டும். பெரியோர்களிடம் கௌரவமும் அபராதம்செய்தவனிடம் பொறுமையும் வைக்கவேண்டும். கணவனுடைய சரீரநிலைமை முதலியவற்றைத் தெரிந்துகொண்டு, இனிய பக்கியமான உணவுகளால் அவனைப் போஷிக்கவேண்டும். எப்பொழுதும் கடுகடுத்தவாயில்லாமல் மலர்ந்த முகமுடையவர்களாயிருத்தல் வேண்டும். கணவனுடைய வரவுக்குத் தக்கபடி செலவு செய்தல் வேண்டும். தம்மைக் கற்பினின்றும் வழுவாவாறு காத்துவரவேண்டும். கணவன் எப்பணியால் இன்புறுவாரோ, அப்பணியால் அப்போதே அவரை மகிழ்வித்தல்வேண்டும்.

ஸ்திரீகள் எக்காரியத்தைச் செய்யினும் தமது கணவன் உத்திரவில்லாமற் செய்வது கூடாது. கணவர் உட்கார்ந்தபோதல்லாமல், தாம் அவருக்கு முன்பு உட்காருவது கூடாது. தமது கணவர் மனதில் விரும்பிய செயல்களைக் குறிப்பாலுணர்ந்து, அவர் கட்டளையிடுவதற்குமுன் செய்தல்வேண்டும்.

பெண்கள் பாலியத்தில் தம் தகப்பனது ஆஞ்ஞையிலும், யௌவனத்தில் தம் கணவனது ஆஞ்ஞையிலும், கணவனிறந்தபின் பிள்ளைகள் ஆஞ்ஞையிலும் இருக்கவேண்டுமேயொழிய, ஒருபொழுதும் ஸ்வதந்திரமாயிருத்தல் கூடாதாம். பெண்கள் எப்பொழுதும் வீட்டுக்காரியங்களில் சாமர்த்தியமுள்ளவர்களாயும், வருவாய்க்குத் தக்க செலவு செய்கின்றவர்களாயும், கிடைத்ததைக்கொண்டு சந்தோஷிக்கின்றவர்களாயும் இருத்தல் வேண்டும்.

எந்தஸ்திரீ மனம், வாக்கு, காயம் என்னும் திரிகரணத்தால் நாயகனுக்கு ஹிதத்தையே விரும்பிச் செய்கின்றாளோ, அவளே பெரியோரால் “ஸாத்வீ” என்று கூறப்படுகிறாள்.

காரியங்களைச் செய்வதில் பணிப்பெண்போலவும், உருவத்தில் திருமகள்போலவும், மந்திராலோசனையில் மந்திரி போலவும், அன்பில் தாய்போலவும், பொருமையில் பூமிபோலவும் இருப்பவர்களே குல ஸ்திரீகளாவர்.

கணவனுக்கு இனியவளாயும், மிருதுபாஷிணியாயும், கோபம் முதலிய தீக்குணங்களை ஒழித்தவளாயும், நாணம், மடம் அச்சம், பயிர்ப்பு என்ற குணங்களை உடையவளாயும், பிறர் வீட்டிற்குச் செல்லாதவளாயும், புன்மைவழியிலகிப் புல்லரிடம் நீங்கி நன்மைமிகும் ஆல[illegible] நடு

கின்றவளாயு மிருப்பவளே கற்புடைய பெண்மணி யாவாள்.

தான் குபேரனைப்போல் ஏராளமான சம்பத்தையுடைய குடும்பத்திற் பிறந்திருந்தாலும், பிரகஸ்பதியைப்போல் கல்வியில் தேர்ச்சி பெற்றிருந்தாலும், இரதியைப்போல் பொற்பு வாய்ந்தவளாயிருந்தாலும், ஒருவனுக்கு வாழ்க்கைப் பட்டால் அச்செல்வப்பெருக்கையும், கல்விப் பெருமையையும், அழகையும் பாராட்டிச் செருக்கினால் கணவனை அவமானஞ்செய்யாமல், அவனைத் தெய்வமாக மதித்து, எவ்விதத்திலும் தவறாமல் அவனுக்கடங்கி நடத்தல் வேண்டும்.

ஒருசமயம் கணவன் துர்க்குணங்களால் துன்பங்களைச் செய்யக்கூடும். அச்சமயம் மனைவி அவனது குணத்தை நன்றாயறிந்து, அதைச் சீர்திருத்தும்படி செய்யவேண்டிய தந்திரங்களாகிய அன்பு, வணக்கம் முதலிய குணங்களாற் பாராட்டி, அவனுடைய துர்க்குணம் நீங்குமாறு கடவுளை அடிக்கடி பிரார்த்தித்துவருதல் வேண்டும். அவ்வாறின்றி அவனுடைய குற்றங்களை எடுத்துக்காட்டி எதிர்த்துப்பேசுவதனாலும், அவனுடைய குணங்களைப் பிறரிடம் சொல்வதனாலும் அடிக்கடி சண்டையும் உபத்திரவமும் உண்டாதுமேயன்றிச் சமாதானம் உண்டாகாது.

கற்புடைய பெண்களுக்கு, கணவர் வருத்தமடைந்தால் தாமும் வருத்தப்படுவதும், அவர் சந்தோஷித்தால்தாமும் மகிழ்வதும் நிலைபெற்ற தவமாகும்.

மனைவி, கணவன் கட்டளையை மறுத்து ஒன்றும் சொல்லக்கூடாது. கணவன் தன் நண்பர்களோடேயாயினும் மற்றெவரோடேயாயினும் தனித்துப் பேசிக்கொண்டிருக்கையில் மனைவி அங்கே போய் நிற்பதும், மறைந்துகொண்டு ஒற்றுக் கேட்பதும் கூடாது. மனைவியும் புருஷனும் இல்லறமென்னும் வண்டியிற் பூட்டப்பட்ட மாடுகளைப்போல்வர். அச்சகடம் செல்ல வேண்டுமாயின் இருவரும் சேர்ந்தே இழுக்க வேண்டும்; ஒருவரால் முடியாது.

LIME FRUIT.

எலுமிச்சம் பழம்.

எலுமிச்சம்பழமானது நமக்குப் பல வழிகளிலும் உபயோகப்படுகின்றது. இதை நாம் நமது சாப்பாட்டில் தாராளமாய் உபயோகிக்கிறோம். பற்பல நோய்களுக்கு மருந்தாகவும் இது உபயோகப்படுகின்றது: அன்னத்வேஷம், அரோசிகம் முதலியவற்றால் வருந்துகிறவர்கள் எலுமிச்சம்பழத்தை உபயோகித்து நோயைத்தீர்த்துக் கொள்ளுகிறார்கள். இரண்டுபங்கு ஜலத்தில் ஒருபங்கு எலுமிச்சம்பழம் ரஸம் விட்டு சிறிது ஸோடாஉப்பையும் சேர்த்துச் சாப்பிட்டால் வயிற்றுப்பசம், அஜீரணம் முதலியவை நீங்கும். இரண்டுபங்கு ஜலத்துடன் ஒருபங்கு எலுமிச்சம்பழம் ரஸத்தைச் சேர்த்துச் சாப்பிட்டால், அது தேகத்துக்கு ஸௌக்கியத்தைக் கொடுக்குமென்று மேனாட்டு வைத்தியர்கள் கூறுகிறார்கள். இன்னும், இது ஜீரண சக்தியை அதிகமாக்குகிறதென்றும், தேகத்திற்குள்ளிருக்கும் விஷப் பூச்சிகளை நீக்குகிறதென்றும், மலைக்காய்ச்சல், கிமிர்வாதம், தொண்டைப் புண் முதலிய வியாதிகளுக்குத்தக்க ஔஷதமாகின்றதென்றும் கூறப்படுகின்றது. சில பிரஸித்தி பெற்ற வைத்திய சாஸ்திரிகள், எலுமிச்சப்பழம் ரஸத்துக்கு வாந்திபேதியின் கிருமிகளையும், மற்றும் கேடுகளை விளைவிக்கும் இதர கிருமிகளையும் நாசமாக்கும் சக்தி உண்டென்றும் கண்டுபிடித்திருக்கிறார்கள். ஸ்நானம்செய்யும் ஜலத்தில் நாலைந்து பழங்களைப்பிழிந்து அத்தண்ணீரில் ஸ்நாகம்செய்தால், சருமத்தில் அடைப்பட்டிருக்கும் அழுக்கு நீங்கித் தோல் சுத்தமடைகின்றது. பித்தத்தைச் சமனம்செய்யும் சக்தி இதற்குண்டு. பூச்சிக்கடி முதலானவைகளுக்கு இதன் சாற்றைக்கொண்டு தேய்த்தால் குணமுண்டாகுமென்று சொல்லப்படுகின்றது.

DRESSING CHILDREN.

குழந்தைகளுக்கு உடுப்புப்போடுவது.

குழந்தைகளுக்கு உடுப்புப்போடும் காரியத்தில் தாய்மார்கள் பல விஷயங்களைக் கவனிக்க வேண்டும். குழந்தைகளுக்குப் போடும் உடுப்

பானது அதிக நீளமாயும் பளுவாயும் இருக்கக் கூடாது. இதனால் அவைகளுக்குச் சிரமம் ஏற்படும். குழந்தைகளுக்கு அதிக இறுக்கமுறடான உடுப்புகளை அணிவதால் அவற்றின் மெல்லிய தேகம் காயப்பட ஹேதுவாகின்றது.

குழந்தைகள் தம் கைகால் முதலியவைகளைத் தாராளமாய்வீச ஸௌகரியமிருக்கும்படி அவற்றின் உடைகள் தைக்கப்பட்டிருக்கவேண்டும்; தேகத்தின் எப்பாகத்தையும் இறுக்காமல் கொஞ்சம் தாராளமாகவே யிருக்கவேண்டும்.

குழந்தைகளின் உடுப்புக்கள் வெகு சீக்கிரத்தில் அழுக்கடைபக் கூடுமாதலால், அவற்றை உடனுக்குடனே களைந்து சுத்தம் செய்யவேண்டும். குழந்தையின் கால்கள் குளிர்ந்துபோகா வண்ணம் கம்பளியால் செய்யப்பட்ட மேஜோடுகள் போடவேண்டியது அவசியமாகும்.

CARE OF CHILDREN DURING NURSING.
குழந்தைகளுக்குப் பாலூட்டும்போது கவனிக்கவேண்டியவை.

தாய்மார்கள் தங்கள் குழந்தைகளுக்குப் பாலூட்டும் சமயத்தில் தமக்கு எவ்வித மனக்கவலையும், வியசனமும், பயமும் இல்லாமல் பார்த்துக்கொள்ளவேண்டும். ஏனெனில், தம் மனதில் உதிக்கும் கவலை, வியசனம், பயம் முதலியவைகளால் தம்முடைய பாலுக்கும் தோஷம் ஏற்பட்டு, அப்பாலை உண்ணும் குழந்தைகளுக்கு அஜீர்ணம், பேதி, மாந்தம், ஜ்வரம் முதலிய வியாதிகள் ஏற்படுகின்றன.

The Boys' Section.
சிறுவர் பகுதி.

ADVICE FOR YOUNG.
சிறுவர்க்கான புத்திமதிகள்.

பாலியத்திலேயே தீநடத்தைகளை ஒழித்து நன்னடக்கைகளைக் கைக்கொள்ளவேண்டும்; ஏனெனில், 'தொட்டிற்பழக்கம் சுடுகாடுமட்டும்' என்ற பழமொழிக்கேற்ப இளமையிலேயே விதைக்கப்பட்ட நற்குண துர்க்குணங்களாகிற விதைகள், நன்றாக வேரூன்றிப் பெரிய விருக்ஷங்களாக வளர்ந்து அன்னமதிமைகளாகிய அதன் தன் கனிகளையே கொடுக்கின்றன. முட்செடிகளில் திராக்ஷப்பழங்களும், முட்பூண்டுகளில் அத்திப் பழங்களும் காணப்படாமைபோல, பொய் சொல்லவும், புரளி பேசவும், எதிர்த்து நிற்கவும், வஞ்சனஞ்செய்யவும், சிறுவயதிலேயே தொடங்கித் துர்க்குணத்தில் வளர்ந்துவரும் பிள்ளைகளிடத்தில் பெரியவரான பின்னர் நற்குணங்களும் நற்கிரியைகளும் காணப்படுவது மிகவும் அரிது.

வேலையில் ஊக்கமும், விடாமுயற்சியும், தர்ம சிந்தையும், எளியவரிடத்தில் இரக்கமும், ஒருவருக்கும் தீங்கு செய்யாமையும், சூக்ஷ்மபுத்தியும், பெருந்தகைமையும், தூய்மையும், மெய்ம்மையும், பொறையும், தாழ்மையும், கீழ்ப்படிகல் முதலிய நற்குணங்களும், பாலியம் முதற்கொண்டு பழகிவந்த பிள்ளைகளிடமே காணப்படுகின்றன. ஆதலின், ஆதியிலேயே புல்லொழுக்கத்தைத் தவிர்த்து நல்லொழுக்கத்தை மேற்கொள்ளவேண்டும். கீழோர் நட்பு மட்பாண்டம் போல் ஏதேனும் அற்பகாரணத்தால் வெகு சுலபமாய் உடைந்துவிடும்; பிறகு பொருந்ாது. ஆனால், மேலோர்நட்போ பொற்குடம்போல் சீக்கிரம் உடையாததாயும், உடைந்தாலும் சடிதியில் பொருந்துவதாயும் இருக்கின்றது.

நாம் பெற்றோர்க்கு என்றும் கீழ்ப்படிந்து நடக்கவேண்டும். ஏனெனில், யாரேனும் ஒரு அற்பமானபொருள் கொடுத்தால், அவரை ஜீவனுள்ளளவும் மறக்கக்கூடாதென்று பெரியோர் கூறுகின்றனர். நமக்கு உடல், உயிர், பூலோகவாழ்க்கை முதலியவற்றைக் கொடுத்த பெற்றோர்க்கு நாம் கைம்மாறுசெய்து தீர்க்கமுடிவது இயலாது.

மாணாக்கர்கள் ஆசிரியர்முன்பு உண்மையோடும் ஆசாரத்தோடும் ஒழுகவேண்டும். தாம் கல்விகற்பதை நிறுத்திவிட்டிருப்பினும், எக்காலத்திலும் குருவைக்கண்டால் எழுந்து வந்தனைவழிபாடுகள் செய்தல்வேண்டும். குருவானவர் அழியாத ஞானத்தை உண்டுபண்ணுகின்றமையின், அவரை என்றும் மறக்கக்கூடாது. அவர் வேண்டும் உதவியைத் தவறாமல் செய்துமுடிக்கவேண்டும்; ஏனெனில், ஞானத்தினும் சிறந்த செல்வம் வேறில்லை.

பிறர் உன்னிடம் எவ்விதமாய் நடந்துகொள்ளவேண்டுமென்று நீ விரும்புகிறாயோ, அவ்விதமே நீயும் பிறரிடம் நடந்துவருதல் வேண்டும்.

நாம் எதையும் ஒளித்துவிடலாம்; ஆனால், நம்முடைய குணங்களை உலகத்தார் அறியாமல் ஒருபோதும் ஒளித்தல் முடியாது.

அன்பே கடவுளென்று அறியாதவன், கடவுளுடைய குணாதிசயங்களைச் சற்றும் உணர்ந்தவனல்லன். நாம் பேசும் ஒவ்வொரு வார்த்தையும், பொருளுடையதாயும், உண்மையாயும், அவசியமாயும், பிறருக்குத் துன்பத்தைக் கொடாததாயும் இருத்தல்வேண்டும். நாம் நமது இந்திரியங்களை அடக்கியாளப் பழகிவரவேண்டும்.

எவன் எக்காலத்திலும் பிறருடைய நன்மைக்காகத் தன் உயிரைவேண்டுமானாலும் கொடுக்கத் தயாராயிருக்கின்றானோ, அவனே 'மகான்' என்று சொல்லப்படுவதற்கு அருகனாயிருக்கின்றான்.

தன்னைவிடத் தன் குடும்பம் பெரியது; தன் குடும்பத்தைவிடத் தன் ஊர்பெரியது; தன்னூரைவிடத் தன் தேயம் பெரியது; ஆதலின், எவன் தேச நன்மைக்காக உழைக்கின்றானோ அவனே மேலோன்.

இது அழிவது; இது அழியாதது என்று அறிந்தவன் ஈஷணாத்ரயமாகிய மண், பெண், பொன் ஆகிய இவைகளில் சற்றும் ஆசை வைக்கமாட்டான்.

தற்புகழ்ச்சி செய்துகொள்வது ஒரு பெரிய குற்றமாகும். அதனால் நம்மிடம் ஏதேனும் பெருமையிருக்குமாயின், அதுவும் குறைந்துவிடுகின்றது. அதைக்கேட்பவருக்கும் நம்மிடம் மதிப்பு உண்டாவதற்குப் பதிலாக அருவருப்பும் மனவருத்தமு முண்டாகின்றன. ஆதலின், தற்புகழ்ச்சி செய்துகொள்வதை எவ்வாற்றலாயினும் ஒழிக்கவேண்டும்.

நாம் பிறரைப்பற்றிப் பேச நேர்ந்தால், அவருடைய நற்குணங்களைப்பற்றிப் பேசவேண்டுமேயொழிய, துர்க்குணங்களை எடுத்துக் கூறுவது கூடாது. அவ்வாறு அவர்களை இகழ்ந்துரைப்பதனால் மனவருத்தமும் சண்டையும் நேரிடும்.

காலையும் மாலையும் கடவுளைத் துதிக்கவேண்டும். பின்பு, பெற்றோர், ஆசிரியர், மன்னவன், பெரியோர் இவர்களை வணங்கவேண்டும். குறித்தகாலத்தில் அந்தந்த வேலைகளைத் தவறாமற் செய்தல்வேண்டும். சோம்பலுக்கு இடங்கொடுக்கக்கூடாது.

JOHN POUNDS.

ஜான் பௌண்ட்ஸ்.

சிறுவர்களே! மனிதன் தன் கஷ்டஜீவனத்திலும் பரோபகாரம் செய்யவேண்டும். கல்வி கற்பிப்பதைக்காட்டிலும் வேறு சிறந்த தானம் உளதோ? அதுவே அஞ்ஞானத்தைப் போக்கக் கூடியது; நற்கதி யடையச்செய்வது; தேசத்தைச்செழிக்கச் செய்வது. இத்தகைய சிறப்புப் பொருந்திய கல்வியை நாம் நமது ஒழிந்த நேரத்தில் பிறர்க்குப் போதித்தல் வேண்டும். இதற்கு உதாரணமாக "ஜான் பௌண்ட்ஸ்" என்பவரது சரித்திரத்தைச் சொல்லுவோம்:—

இவர் சுமார் 100 வருஷங்களுக்குமுன் இங்கிலாந்து தேசத்தில் "போர்ட்ஸ்மௌத்" என்னும் நகரில் வசித்துவந்தார்; மிகவும் எளிய குடியிற் பிறந்தவர். தம் ஜீவன நிமித்தமாக யாதொரு உத்யோகமும் பார்க்க மனமில்லாதவராய், கைத்தொழிலே மேலென்று எண்ணி, செருப்புத்தைக்கும் தொழிலை மேற்கொண்டு, அதனாற் கிடைக்கும் சுவல்ப வரும்படியைப்

பெரிதாக எண்ணி, சந்தோஷத்துடன் காலங் கழித்து வந்தார். நமது திருவள்ளுவநாயனார் பல தொழில்களையும் விட்டு நெய்தற்றொழிலை மேற்கொண்டது, நெய்த்தொழிலின் மேன்மையைப்பற்றியன்றோ?

இவ்வாறு சிறுதொழிலைக்கொண்டு ஜீவித்து வரும் ஜான் பௌண்ட்ஸ், தம் சகோதரியின் குமாரன் ஒருவனையும் தம் பார்வையின்கீழ் வைத்துக்கொள்ள நேரிட்டது. இச்சிறுவனுக்குக் கல்வி கற்பிக்கும் பொறுப்பு இவரையே சேர்ந்தது.

அக்காலத்தில் எளியவர்களுக்குக் கல்வியானது முயற்கொம்பாயிருந்தது. ஜீவனத்திற்கே கஷ்டமான ஸ்திதியிலுள்ள ஜான் பௌண்ட்ஸ், தம் மருமகன் கல்விக்காகச் சம்பளங்கொடுக்கவும், உடுப்புக்கள் புத்தகங்கள் முதலியன வாங்கவும் என்ன செய்வார்? இவர் சிறிது யோசித்து, "ஐயோ! என்னைப்போல் எத்தனை ஏழைக் குடும்பங்கள் தங்கள் குழந்தைகளுக்குக் கல்வி கற்பிக்கமுடியாமல் கஷ்டப்படுகின்றனவோ! கல்வியைவிட மனிதன் அடையவேண்டிய பேறு வேறுளதோ! என்வேலையின் இடையே எனக்குத் தெரிந்தவைகளைக் கற்பித்துக் கொடுக்கிறேன்" என்று தாமே தம் தொழில்செய்யுமிடத்தில் தம் சிறுவனுக்குக் கல்விகற்பிக்க ஆரம்பித்தார்.

பிறகு, ஒருவனுக்குச் சொல்லிக்கொடுப்பதும், ஒன்பது பேருக்குச் சொல்லிக்கொடுப்பதும் ஒன்றுதானே, இதில் என்ன கஷ்டம்? என்று நினைத்து, தெருவில் நாதனற்றுத்திரியும் சிறுவர்களையும், எளியவர்களின் பிள்ளைகளையும் கூப்பிட்டுவந்து, தம் சிறுவனுடன் சேர்த்துக்கொண்டார். இவ்விதம் சுமார் 40 பிள்ளைகள்வரை இவரிடம் கல்வி பெறுவதற்காகச் சேர்ந்தார்கள்.

இச்சிறுவர்களைப் பார்க்கும்போதெல்லாம், இவர்களின் கிழிந்த உடைகளுக்காகவும், ஊணின்றி மெலிந்துள்ள மேனிக்காகவும் இவர் மனமுருகிக்கண்ணீர்விடுவார்; தாமே அவர்களுக்கு வேண்டிய உடை முதலியன தைத்து[illegible] மகிழ்வார்; தம்மிடமுள்ள [illegible]யையும் ரொட்டி முதலியன வாங்கி இச்சிறுவர்களுக்குக் கொடுத்து உண்பிப்பார்; தம் செல்வமெல்லாம் இச்சிறுவர்களுடையதுதானென்று சொல்லுவார்; அவர்கள் வயிறாரவுண்டு குதூகலத்துடன் ஆடுவதைக்கண்டு அடங்கா மகிழ்ச்சியடைவார்.

பிள்ளைகள் சரியாகத் தம்மிடம் வராவிட்டால், அவர்கள் வீட்டுக்குப்போய், இனிய வார்த்தைகள் சொல்லி, தின்பண்டங்கள் கொடுத்து அழைத்து வருவார்.

பிள்ளைகள் விளையாட இச்சைப்பட்டால் தாமே அவர்களுடன் சேர்ந்து நல்ல விளையாட்டுக்களை விளையாடி, அவர்களைச் சந்தோஷப்படுத்துவார். துர்க்குணமுள்ள பிள்ளைகளுடன் விளையாடி எங்கே கெட்டுப்போகிறார்களோ என்ற பயம் அவரிடமிருந்தது.

சமயம் நேர்ந்தபோதெல்லாம் வேதபுத்தகத்திலிருந்து நல்ல கதைகளை இனிமையாய் அவர் சொல்லுவார். "குழந்தைகளே! நீங்களும் படிக்கக் கற்றுக்கொண்டால், இம்மாதிரி அநேக புத்தகங்களை வாசிக்கலாம்" என்று சொல்லி, அவர்களுக்குப் படிப்பில் உற்சாகமூட்டுவார்.

இதனால் பிள்ளைகள் தாங்களே படிக்க ஆசைப்படுவார்கள்; அடிக்கடி உபாத்தியாயரைக் கேள்வி கேட்டுக்கொண்டிருப்பார்கள்; உபாத்தியாயரைத் தங்கள் உயிர் நண்பராகவும், அன்புள்ள தந்தையாகவும் எண்ணி வந்தார்கள்.

இவர் ஒழிந்த நேரத்தில், சட்டை தைக்கும் விதமும், செருப்புக்கள் செப்பனிடு மாதிரியும், இன்னும் ஜீவனோபாயத்திற்கு வேண்டிய பல தொழில்களும் இவர்களுக்குச் சிறுகச் சிறுகக் கற்பிப்பார். நாளடைவில், இச்சிறுவர்கள் தங்கள் சட்டைகளைத் தாங்களே தைத்துக்கொள்ளவும், பிறர்க்கு உதவி செய்யவும் ஆரம்பித்தார்கள்.

இவ்விதம் ஊக்கத்திலும், ஐக்கியத்திலும், ஜீவகாருண்யத்திலும், தைரியத்திலும் வல்லவர்களாய் அநேகம் குழந்தைகள் விருத்தியடைந்தார்கள். இவரால் ஆரம்பிக்கப்பட்ட பள்ளிக்கூடமும், போதனாமுறையும், இக்காலத்தில் மிகவும் சிலாக்கியமாக மதிக்கப்பட்டு வருகின்றன.

பாலர்களின் இயற்கை அபிவிருத்திக்கும் முற்போக்குக்கும் தமது சௌகரியங்களைக் கொஞ்சமும் பொருட்படுத்தாமல் தியாகம் செய்து வந்த மிஸ்டர் ஜான் பௌண்ட்ஸ், 1833-ம் வருஷம் இறைவன் திருவடியை யடைந்தார்.

Review of the Press.

பத்திரிகை ஆராய்ச்சி.

CULTIVATION OF ROSES.

ரோஜா பயிர் செய்தல்.

சமீபத்தில் வெளிவந்த "ஜனாபிமானி" யில் ரோஜா பயிர் செய்வதைப்பற்றிய சில குறிப்புக்கள் காணப் படுகின்றன. அவை வருமாறு:—

நிழலும் மரவேர்களின் உபத்திரவமும் இல்லாத வெயிலான இடங்களில் ரோஜா நன்றாய்ப் பயிராகும். சம வெளிகளில் பயிரிடவேண்டுமானால், உஷ்ணமான காற்றுப் பயிர்மேல் வீசாத மறைவான ஒதுக்குப்புறங் களில், ரோஜாவைச் சாகுபடி செய்யவேண்டும். மலைப்பிரதேசங்களிலானால், குளிர்ந்த காற்று மிகவும் வீசாத ஒதுக்குப்புறங்களில் பயிரிடலாம்.

நிலம்.

நன்றாய் உழுது பண்படுத்தி வேண்டியவளவு எருப்போட்ட எந்தவகை நிலத்திலும் ரோஜா நன்றாக வளரும். ஆனால், செழுமையான அடைமண் நிலம் மற்றவைகளைவிடச் சிலாக்கியமானது; அதில் கொஞ்சம் களிமண் இருந்தால் இன்னும் நல்லது. நிலம் மணற்பாங்காக இருந்தால், போதுமான அளவு களிமண் சேர்க்கவேண்டும். கோடைச்காலத்தில் குளங் கள் வற்றியிருக்கும்போது, அவைகளின் அடியிலிருந்து சேற்றை எடுத்து மணல் நிலத்திற்குப் போடலாம்.

ரோஜாவைப் பயிரிடும் நிலத்திற்குச் சுண்ணாம்பு போடுவது நல்லது. முக்கியமாய் ஈரம் தங்கக்கூடிய நிலங்களுக்குச் சுண்ணாம்பு இடுவது அவசியமாகும். அதிகமாய் எருவிட்ட நிலங்களில் செடிக்குக் கெடுத லான திராவகங்கள் உண்டாகுமாதலால், சுண்ணாம்பை உபயோகித்தால், அது புளிப்பை மாற்றிக் கெடுதலைக் குறைத்துவிடும். மிதமிஞ்சி எருவிடுவது ரோஜாவின் வளர்ச்சிக்குக் கெடுதலாகும். ஒரே யிடத்தில் வெகு காலம் ரோஜாவையே பயிரிடுவது சரியன்று. சில வருஷங்களுக்கு ஒருதடவை இடம் மாற்றி ரோஜா வைச் சாகுபடி செய்யவேண்டும்.

சரளைநிலம் ரோஜாவுக்குக் கொஞ்சமும் ஏற்றதன்று. ரோஜாவுக்கு வடிகால் இருக்கவேண்டியது அவசிய மாகும், ஆகையால், மழை ஜலம் தங்கக்கூடிய எந்த இடத்திலும் ரோஜாவைப் பயிர் செய்யக்கூடாது.

நிலத்தைப் பண்படுத்தல்.

ரோஜா நடவேண்டிய நிலத்தைப் பாத்திகளாகப் பிரித்து, $2\frac{1}{2}$ அடி முதல் 3 அடி ஆழம் வரையில் கொத்தி மண்ணை வெளியில் எடுத்துப்போடவேண்டும். இப்படி இரண்டு மூன்று நாட்கள் வரையில் மண்ணைப் போட்டிருந்தால், வெயிலும் காற்றும் பட்டு மண் நல்ல நிலைமையை அடையும். பிறகு, பாத்தியின் அடியில் 6 அங்குல கனத்திற்கு நன்றாய் மட்கின சாணியெரு வைப் போட்டு அதன்மேல், வெளியில் எடுத்துப் போட்டிருக்கும் மண்ணைப் போட்டு நிரவிவிடவேண் டும். பிறகு மண்ணைக் காலால் மிதிக்கவேண்டும், அல்லது, ஜலம் பாய்ச்சினால் மண்ணானது படிந்து விடும். பின்னால் ரோஜா நட்டபிறகு மண் இறுந்து போகாமலிருக்கவேண்டியது அவசியமாதலால், முன் னாடியே மண்ணை மிதித்தோ ஜலம்பாய்ச்சியோ சரிப் படுத்தவேண்டும். ரோஜாவை நட்டவுடன் அதன் வேர்களில் எருவிடுவது கூடாதாகையால், பாத்தியின் அடியில் எருப்போடலாமேயொழிய, மண்ணோடு எரு வைக் கலப்பது கூடாது.

நடுதல்.

ரோஜா நடுவதற்கு அதிக மழையும் அதிக வெயி மில்லாத மாதங்களே ஏற்றவை. நட்டவுடன் அ மழை பெய்தால், செடிகள் அழிந்துவிடும். அ மாக வெயிலடித்தால், மிகவும் திடமான செடிக த்விர மற்றவைகள் பட்டுப்போகும்.

செடிகளை நடும்போது அவைகளுடைய வேர்க க்குக் செடுதி ஏற்படாமல் பார்த்துக்கொள்ளவேண்டு ஏதாவது வேர் ஒடிந்தும் நசுங்கியும் போயிருந்தா அதைக் கத்தியால் நறுக்கி எறிந்துவிடவேண்டும். அதி கம் அடர்த்தியான செடிகளில் கிளைகளையும் தழையை யும் நறுக்கிவிடுவது நல்லது. செடிகளைப் பெயர்த்து நடும்போது, வேர்கள் சுறுசுறுப்பாக வேலைசெய்யமுடி யாமலிருப்பதனாலும், செடிகளின் பலம் குறைந்துபோ யிருப்பதனாலும், அந்தச் சமயத்தில் அதிக இலைகள் இருப்பது நல்லதன்று.

செடியை அதிக ஆழமாகவாவது அதிக மேலாகவா வது நடாமல், நடுத்தர ஆழத்தில் நடவேண்டும். நட்ட பிறகு, செடியைச்சுற்றிலும் மண்ணை மிதித்துவிட வேண்டும். நட்டவுடன் யதேஷ்டமாக ஜலம் பாய்ச்ச வேண்டும்.

எருவிடுதல்.

மிதமிஞ்சி எருவிட்டால் ரோஜாச்செடி அழிந்து விடும். அழுகிப்போன தொழுவத்தெரு வேருடன் படவேகூடாது, நன்றாய் மட்கின எருவையே உப யோகிக்கவேண்டும். சில ரோஜாக்கன்றுகளில் ஜல்லி வேர்கள் அதிகமாகிறவரையில் அதிக எருப்போ—

வேண்டிய் அவசியம் இல்லை, புலபுலப்பான நிலத்தில் மாட்டெருவும், களிமண்பாங்கான நிலத்தில் குதிரைலாயத்து எருவும் சிலாக்கியமானவை. அதிகப்பொடியாயிராமல், பெருந்தூளாக இருக்கும் எலும்புப்பொடி ரோஜாவுக்கு மிகவும் சிலாக்கியமானது. அது நிலத்திலிடப்பட்ட பிறகு வெகுகாலம்வரையில் பயிருக்கு உதவிவரும். ரோஜாச்செடி நிலத்தில் ஸ்திரமாக ஏற்பட்டபிறகு செயற்கையெருக்களை உபயோகிப்பது நல்லது. இதனால் நல்ல புஷ்பங்கள் கிடைக்கும். அடியில் வரும் செயற்கையெரு சிலாக்கியமானது: ஸூபர்பாஸ்பேட் 12 பங்கு, நைட்ரேட் ஆப் ஸோடா 10 பங்கு, ஸல்பேட் அப் மாக்னீஷியா 2 பங்கு, அன்னபேதி 1 பங்கு, ஸல்பேட் அப் லைம் 8 பங்கு: இவைகளைக் கலந்து உபயோகிக்கவேண்டும். இதை உபயோகிக்கும் அளவு ஒரு சதுரகஜத்துக்கு ¼ ராத்தலாகும்.

பருவநிலைமை உஷ்ணமாயிராமல் குளிர்ச்சியாயிருக்கும்போது தான் ரோஜாவுக்கு எருவிடவேண்டும். உஷ்ணகாலத்திலும் மழைக்காலத்திலும் ரோஜா செழுமையாக நன்கு வளரும்படி தூண்டக்கூடாது. இந்தக் காலங்களில் அது சுறுசுறுப்பாக வளருமானால், பிறகு பலவீனமடைந்து சீக்கிரம் பட்டுப்போகும்.

பெரிய புஷ்பங்கள் கிடைக்கவேண்டுமானால், அவைகளுக்குத் திரவ ரூபமான எரு இடவேண்டும். திரவரூபமான சாணியெரு இதற்குச் சிலாக்கியமானது. அதைப்பின்வருமாறு தயார் செய்யவேண்டும்: புதிதான சாணியை ஒரு தொட்டியில் போட்டு ஜலம் விட்டுக் கரைத்துத் தினந்தோறும் கலக்கி விட்டுக்கொண்டிருக்கவேண்டும். சாணிஜலம் வைக்கோல் வர்ணமுள்ளதாக மாறினவுடன், அது உபயோகிக்கத்தகுந்த நிலைமையை அடைகிறது.

திரவ எருவை வெயில் கடுமையாயிருக்கும் மத்தியான வேளையில் உபயோகிக்காமல், மந்தாரமாயிருக்கும் பிற்பகலிலாவது சாயங்காலத்திலாவது உபயோகிக்கவேண்டும்.

கபாத்து செய்தல்.

ரோஜாச் செடியைத் தக்கபடி கபாத்து செய்து வந்தால், அதில் புதிதாய்த் தளிர்கள் உண்டாகி, பெரிய புஷ்பங்கள் உண்டாகும்; செடியும் பார்வைக்கு லக்ஷணமுள்ளதாகும். அதிக நாட்பட்டவையும், புஷ்பங்கள் பூக்காதவையுமான கிளைகளை நறுக்கி எறிந்துவிடவேண்டும். நன்றாய் வளர்ச்சியடையாத மிருதுவான கிளைகளையும் அப்புறப்படுத்தவேண்டும். ரோஜா பயிர் செய்பவர்களில் அநேகர் கிளைகளைக் கபாத்து செய்தவுடன், ரோஜாச்செடியின் கீழே உள்ள மண்ணைக் கொத்தி அப்புறப்படுத்தி, வேர்களைக் காற்றாடவிடுவதுமுண்டு, பிறகு எருவிட்டு மண்ணைத்தள்ளி மூடிவிடுவார்கள். களிப்பான நிலங்களிலும், மழைஜலம் அதிகமாக ஓடும் நிலங்களிலும் இந்த முறை சிலாக்கியமானது. வடிகாலுள்ளவையும் ஈரத்தாக்கா யிராதவையுமான தரைகளில் இவ்விதம் செய்ய வேண்டியது அவசியமன்று. நிலத்தைக் கொத்திவிட்டு எருவிட்டால் போதும். ஈரத்தாக்கா யிராதவையும், புலபுலப்பான மண்ணுள்ளவையுமான நிலங்களில், செடியின் அடியிலுள்ள மண்ணை எடுத்துவிட்டால், நுட்பமான சிறுவேர்கள் ஸூர்ய உஷ்ணத்தால் கெடுதலடைந்து, செடியின் வீர்யத்தைக் குறைத்துவிடும்.

ஜலம் பாய்ச்சுதல்.

வளரும் காலத்திலும் புஷ்பிக்கும் காலத்திலும் ரோஜாவுக்கு ஜலம் ஏராளமாக வேண்டியிருக்கும். வறட்சியான காலத்தில் நிலத்தின் தன்மைக்குத் தக்கபடி வாரத்துக்கு இரண்டுதடவையோ அதிகமாகவோ ஜலம் பாய்ச்சவேண்டும். குளிர்ச்சியான காலங்களில் வாரத்துக்கு ஒருதரம் ஜலம் பாய்ச்சினால் போதும். ஜலம் விட்டு ஊறினவுடன் மேல்மண்ணைக் கிளறிவிடவேண்டும், இதனால் ஈரம் போகாமலிருக்கும்; மண்ணில் காற்றோட்டம் ஏற்படும்.

பூச்சிகள்.

ரோஜாவைப் பாதிக்கும் பூச்சிகள் இந்தியாவில் அதிகம் இல்லை. கறையான்களைப் போக்கப் பினையில் மருந்தை ஜலத்தில் ஸ்வல்பமாகக் கலந்து தெளிக்கவேண்டும். செடியில் கம்பளிப்பூச்சி முதலிய புழுக்கள் இருந்தால், கிரோஸீன் கலந்த ஜலத்தைச் செடியின்மேல் தெளிக்கவும். 2½ படி இளஞ்சூடான ஜலத்தில் 2 அவுன்ஸ் கிரோஸீன் எண்ணெயைக்கலந்து உபயோகிக்கவும். மப்பு மந்தாரமான காலங்களில் ரோஜாச் செடிகளில் பூஞ்சாணம் உண்டாவதுண்டு. மிகவும் நிழலான இடங்களிலுள்ள செடிகளில் இதர காலங்களிலும் பூஞ்சாணம் உண்டாகும். இலைசுருண்டு போவதும், இலைமேல் வெண்மையான பொடி தூவினதுபோல் காணப்படுவதும், பூஞ்சாணம் வந்ததற்கு அறிகுறிகளாகும்.

பூஞ்சாணம் உண்டாகாமலிருக்க, செடியில் காற்றுத் தாராளமாய் வீசும்படி செய்யவேண்டும். பூஞ்சாணத்தைப் போக்கப் பின்வரும் மருந்தை உபயோகிக்கவும்: 2 ராத்தல் மயில்துத்தத்தை 12 படி ஜலத்தில் கரைக்கவும். 1 ராத்தல் புதுச்சுண்ணாம்புக்கல்லைத் தாளித்துப் பொடியாக்கி, 12 படி ஜலத்தில் கரைத்து அந்த

ஜலத்தை பயில்துத்த ஜலத்தில் கலக்கவும். இதைக் குழாயினுல் செடிகளின்மேல் மழை பெய்வதுபோல வருஷிக்கவேண்டும். இந்த மருந்துக்கு 'போர்டோ மிச்சர்' என்று பெயர். இதை உபயோகிக்கும்போது அடிக்கடி கலக்கிவிடவேண்டும்.

WISDOM AND IGNORANCE.

அறிவும், பேதைமையும்.

ஞானத்தின் கொடைகள் கடவுளினது பொக்கிஷங்களாம். அவர் ஒவ்வொருவனுக்கும் அவனது அந்தஸ்துக்குத் தக்கவாறும், அவருக்குத் தோன்றியபடியும் அளந்துகொடுத்திருக்கிறார்.

அவர் உனக்கு ஞானத்தை அளித்திருக்கிறாரா? அவர் உண்மையறிவினுல் உன் மனத்தைப் பிரகாசிப்பித்திருக்கிறாரா? அப்படியிருந்தால், அறிவீனர்களுக்கு அந்த ஞானங்களைப் புகட்டி, அவர்களை விருத்திக்குக்கொண்டு வருவாயாக. ஞானவான்களிடத்தில் அவற்றைச் சொல்லி உன்னைத் திருத்திக்கொள்வாயாக.

உண்மையான ஞானம் மூடத்தனத்தைப்போல் அவ்வளவு செருக்கடைவதில்லை. ஞானி அடிக்கடி ஸந்தேகிக்கிறான்; அவன் எண்ணங்களை மாற்றிக்கொள்ளுகிறான். மூடன் சந்தோஷிப்பதில்லை. எப்பொழுதும் ஒரே பிடிவாதமாயிருக்கிறான். அவனது அறிவீனம் எந்தம் படிகிறது

ஒன்றுமில்லாதவனது வறட்டுக்கர்வம் வெறுப்புக்கிடமானது. அவனது அதிகப்பேச்சு மூடத்தனத்திலும் மூடத்தனமாம் என்றாலும், மூடர்களது அவமதிப்பான சொற்களை ஸஹித்துக்கொள்வதும், அவர்களது ஒவ்வா மொழிகளைப் பொறுமையுடன் கேட்டு அவர்களுடைய தளர்வுகளைக் கண்டு மனமிரங்குவதும் அறிவுடையோரது கடமையாம்.

ஆனல், உன் ஸ்வந்தவீண் மனோபாவங்களால் பொங்கிவிடாதே; உனது மேதக்க ஞானத்தைப்பற்றியும் புகழ்ந்து பேசாதே; அதிதுல்பமான மனித அறிவென்பது குருட்டுத்தனத்தையும், அஞ்ஞானத்தையுந் தவிர வேறொன்றுமன்று.

ஞானி தன் குற்றங்களை உணர்கிறான்; அடங்கியிருக்கிறான்; தன் சொந்த அங்கீகாரத்துக்காக மிகவும் பாடுபடுகிறான். ஆனல், மூடனே, தன் மனமாகிய குளப்படி நீரில் மூழ்கி, அதனடியிற்கண்ட கூழாங்கற்களினிடத்துச் சந்தோஷங்கொண்டு, அவற்றை வெளிக்கொணர்ந்து, முத்துக்களென்று காட்டி, தன்னைத்த நண்பர்களது புகழ்ச்சியைப் பெற்றுத் தானுங் களிக்கிறான்.

ஒருபயனுமில்லாத விஷயங்களில் தனக்குள்ள திறமையை மூடன் விபந்து கூறிக்கொள்ளுகிறான்; ஆனல், எவ்விஷயத்தில் அறியாமை வெட்கத்துக்குக் காரணமோ, அவ்விஷயத்தில் அவனுக்கு அறிவிருக்கிறதில்லை.

ஞானவழிகளில் ஒழுகும்போதுகூட அவன் மூடகாரியங்களுக்காகவே உழைக்கிறான். அவமானமும், கார்யபங்கமுமே அவன் சிரமத்துக்கு வெகுமதியாக அவனுக்குக் கிடைக்கின்றன.

ஆனல், ஞானியோ தன் மனத்தைக் கல்வியினுல் பண்படுத்துகிறான், அவனது கலைப்பயிற்சி அவனுக்கு ஆனந்தத்தைத் தருகின்றது. அவன் பொது ஜனத்துக்காக உழைப்பது அவனுக்குக் கீர்த்தியைச் சூட்டுகிறது. எனினும், நற்குணங்களை அடைவதே அவன் முதன்மையான படிப்பாகக் கருதுகிறான். தன் ஜீவ்ய நிலையை அறிவதற்காகவே அவன்படிக்கிறான்.—'ஞான தீபிகை' என்னும் நூலினின்று எடுத்தது.

DISEASES OF CHILDREN.

குழந்தைகளின் வியாதிகள்.

டாக்டர் H. C. ஹியூவியர், M. D., என்பவர் ஒரு வைத்தியப் பத்திரிகையில், குழந்தைகளுக்குச் சில வியாதிகளின் முக்கியமான குறிப்புக்களைப் பின் வருமாறு எழுதுகிறார்:—

கக்கிருமல்:—குழந்தை திடீரென்று வாயை நன்கு திறந்து வீரிட்டு அழும்.

வயிற்றுவலி:—கால்களை வயிற்றுப் பக்கமாக அடிக்கடி மடக்கிக்கொண்டு மீண்டும் நீட்டி நீட்டி அழும். முகம் சிவந்திருக்கும். அழுகை வெகு பலமாயிருக்கும். முகம் சுருங்கி வெறுப்புடையதாகத் தோற்றும்.

அபந்நியாஸ ஜ்வரம்:—(Pneumonia fever) அடிக்கடி துரிதமாகப் பக்கவாட்டில் சாய்ந்து படுக்கும். இரண்டு கால்களையும் ஒன்றாகத் தூக்கிப்போடும். முகம் கடுகடுப்பாயிருக்கும்.

ஈழை:—முகம் ஒருவாறு மினுக்கிக்கொண்டு வெறுப்புக்குறியுடன் கூடியதாயிருக்கும். விலாப்பக்கத்து மாம்ச பேசிகள் இழுக்கப்பட்டு முரண்பட்டிருக்கும்.

இருதய வியாதி:—முகத்தில் தெம்பில்லாமல் கவலை மேலிட்டிருப்பதாகத் தோற்றும். கண்கள் விரிந்து ஏக்கமிட்டிருப்பதாகக் காணும். முகத்தின் மாம்ச பேசிகள் ஒருவாறு நீண்டு முகத்தை நீளமாகச் செய்திருப்பதுபோலத் தோற்றும்.

மூலை வியாதிகள்:—முகத்தில் இயற்கைக்கு விரோதமான பல விகாரங்கள் தோன்றும். கண்கள் மூடியிருக்கும். தலை சாய்ந்திருக்கும். உதடுகள் ஒன்றோடொன்று சேர்ந்துகொண்டு வாய் எளிதில் திறக்க முடியாமலிருக்கும்.

நீடித்த அஜீர்ணம்:—வாந்தியும், குமட்டலும் அடிக்கடி உண்டாகும். இத்துடன் வயிற்று வலிக்குரிய குறிகளும் காணப்படும்.—வித்தியாபாநு.

Notes.

குறிப்புக்கள்.

Vernacular Medical School in Burma.

பர்மாவில் தேசபாஷையில் வைத்தியப்பள்ளிக்கூடம்:—பர்மா தேசத்து லெப்டினண்ட் கவர்னர் அங்கு ஆங்கிலந்தெரியாத இந்தியர்களுக்குத் தேசபாஷையில் வைத்தியக்கல்வி பயிலுவிப்பதற்குப் பள்ளிக்கூடம் ஒன்று ஸ்தாபிக்க ஏற்பாடு செய்ய ஒரு கமிடியை ஸ்தாபித்திருக்கிறார். அக்கமிடியானது: அநுபவ பூர்வமாய்க் கல்வி கற்பிக்கவேண்டிய சௌகரியங்களைப் பற்றியும், பள்ளிக்கூடத்தில் எத்தனை மாணவர்கள்சேர்த்துக் கொள்ளக்கூடு மென்பதைப பற்றியும், இதற்காக நேரிடும்பணச்செலவைப்பற்றியும், நிர்வாகத்தைப்பற்றியும், இவ்வளவு காலம் பயிற்சி செய்யப்பட வேண்டுமென்பதைப்பற்றியும் ஆராய்ச்சிசெய்து விஷயங்களை அறிவிக்கும். இம்மாதிரி பள்ளிக்கூடங்களை ஸ்தாபிக்க உத்தேசித்திருப்பது, மேனாட்டு வைத்திய சாஸ்திரத்தை ஏழைஜனங்கள் அறிந்துகொள்ளும் பொருட்டேயாம்.

Improved Agricultural Implements.

சீர்திருந்திய வியவசாயக் கருவிகள்:—இந்தியாவில் நாளுக்குநாள் சீர்திருந்திய வியவசாயக்கருவிகளின் தேவைகள் அதிகரித்துக்கொண்டே வருகின்றன. அவை, சென்ற 10 வருஷங்களுக்குமுன் விற்றுவந்ததைக்காட்டிலும் இப்போது பதின்மடங்கு அதிகமாகவே விற்று வருகின்றன. இதற்குக் காரணம்: வியவசாய அபிவிருத்தி விஷயத்தில் கவர்ன்மெண்டார் காட்டி வரும் ஊக்கமும், கூலிகள் போதுமானவளவு அகப்படாமையுமே யென்று துணியலாம்.

Use of Sugar in curing Wounds.

விரணங்களை ஆற்றுவதில் சர்க்கரையின் உபயோகம்:—விரணங்களை ஆற்றுவதில் சர்க்கரையின் உபயோகத்தைப்பற்றிப் பின்வரும் குறிப்பு "வைத்திய கலாநிதி" யில் காணப்படுகின்றது:—

வியாதிகளுடையவும், அவற்றின் சிகித்ஸைகளுடையவும் தத்துவங்களை ஆராய்ச்சி செய்வதற்கென்று ஏற்பட்டுள்ள "ஸொஸைடி ஆப் பாதலாஜிகல் ஸயன்ஸ்" என்னும் சங்கத்தில், டாக்டர் ஹிஹாஸ்ட் என்பவர், தாம் அநேக சமயங்களில், மிருகங்களுக்கு சஸ்திர சிகித்ஸை செய்கையில், அவற்றின் விரணங்களை உப்பு நீரால் கழுவி, அப்பால் சர்க்கரையை அந்த விரணங்களின்மேல் தூவி அவற்றை ஆற்றியதாகக் கண்டுபிடித்ததாய்ச் சில விவரங்களைக் கூறினார். சர்க்கரையைத் தூவி வருகையில் சில நாட்களுக்கெல்லாம் விரணம் விரைவாக ஆறிவருவதைக் காணலாம். இதே சிகித்ஸையை மனிதருக்கும் சீழ்ப்பிடிக்கும் விரணங்களில் செய்து பரீக்ஷித்துப் பார்க்கவேண்டுமென்று டாக்டர் கிரொலெட் என்பவர் வற்புறுத்திக் கூறினார். அவ்விதமே மனிதருக்கும் இதை உபயோகித்துப் பார்த்ததில் நன்றாகப் பிரயோஜனப்படுவதாகத் தெரிய வந்தது. சர்க்கரைக்கு பூயாபஹம் (Antiseptic) என்கிற குணம் விசேஷமாய் உண்டென்பது வெகு காலத்திற்கு முன்னே நம்மவருக்குத் தெரிந்து அவ்வாறு செய்வது வழக்கத்தில் இருந்துவந்ததென்பதை மட்டும் கவனிக்கவேண்டும். சில நாட்களுக்கு முன்பு மேனாட்டு வைத்தியர்கள் சர்க்கரையை அயோடோபாரத்துடனாவது நாப்தலீனுடனாவது கலந்து விரணங்களுக்கு உபயோகித்து வந்ததுண்டு. மூன்று வருஷங்களுக்கு முன்பு டாக்டர். G. மாக்னஸ் என்பவர் பரீக்ஷார்த்தமாகச் சர்க்கரையை விரணங்களில் உபயோகித்து நற்குணங் கண்டிருக்கிறார்.

Travelling Dispensaries.

ஊர்தோறும் போய் வைத்தியம் செய்யும் ஆஸ்பத்திரிகள்:—சென்னை இராஜாங்கத்தாருக்கு ஸர்ஜன் ஜனரல் சிபார்சு செய்திருந்தபடி அவர்கள், ஊர்தோறும் போய் ஜனங்களுக்கு வைத்தியம் செய்யும் ஆஸ்பத்திரிகளைப் பரீக்ஷார்த்தமாக ஸ்தாபிக்க ஒப்புக்கொண்டார்கள். இவ்வாஸ்பத்திரிகள் சில தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட வழியில் அஸிஸ்டெண்ட் ஸர்ஜன்களின் மேற் பார்வையின் கீழ், கடப்பை, நெல்லூர், பல்லாரி முதலான ஜில்லாக்களில் மலேரியா வியாதிகள் பரவியிருக்கும் இடங்களுக்குப் போய் வேலை செய்யும்.

The Industrial Commission.

கைத்தொழில் கமிஷன்:—கைத்தொழில் கமிஷன் மறுபடியும ஸர் தாமஸ் ஹாலண்ட் அக்கிராஸனத்தின் கீழ் நவம்பர் மாதம் ஆரம்பத்தில் பம்பாயில் கூடும். நவம்பர் மாதம் முடியவும் பம்பாய் இராஜதானியிலேயே வேலை செய்து பிறகு பஞ்சாபிற்குப் போகுவார்கள். அங்கிருந்து ஆஸாம் முழுவதும் சுற்றியபிறகு பர்மாவிற்கு விஜயம் செய்வார்கள். அங்கு வேலை முடிந்தவுடன் மறுபடியும் டெல்லிக்குத் திரும்பி வந்து ரிபோர்டு எழுத ஆரம்பிப்பார்கள்.

Miscellaneous News.

நாநாவித சங்கதிகள்.

காலிபோர்னியாவிலிருக்கும் விட்டியர் என்னும் பட்டணத்தில் மிஸ்டர். எச் எ. உட்வொர்த் என்பவருக்குச் சொந்தமாயிருக்கும் ஒரு பேரி மரமானது நெருப்பு பனி முதலியவற்றால் நாசமடையாமலும், சொந்தக்காரருக்கு நஷ்டமில்லாமலும் இருக்கும்பொருட்டு 6,000 பவுனுக்கு இன்ஷியூர் செய்யப்பட்டிருக்கிறதாம். அந்த மரத்தில் பிரதி வருஷமும் சுமார் 640 பவுன் மதிப்புள்ள காய்கள் கிடைக்கின்றனவாம்.

∴ ∴ ∴

கல்வி யபிவிருத்தி விஷயத்தில் சுதேச சமஸ்தானங்கள் மிகவும் முற்போக்கடைந்து வருகின்றன. கோலப்பூர் சமஸ்தானத்தில் ஆரம்பக் கல்வியானது இலவசமாயும் கட்டாயமாயும் செய்யப்பட்டிருக்கின்றது. இதன் செலவுக்காக மகாராஜா அவர்கள் இவ்வருஷம் ஒரு லட்சம் ரூபாய் அதிகம் உத்திரவு செய்திருக்கிறார். இதைப் போலவே இன்னும் சில சமஸ்தானங்களிலும் ஆரம்பக் கல்வியானது கட்டாயமாயும் இலவசமாயும் ஆக்கப்பட்டிருக்கின்றது. இவ்விதமே பிரிட்டிஷ் இந்தியாவிலும் அநுசரிக்கப்பட்டால் மிகுந்த நன்மை உண்டாகும்.

∴ ∴ ∴

சுருட்டுப் பிடிக்கும் வழக்கமானது நமது நாட்டில் வெகு விரைவாய்ப் பரவிக்கொண்டு வருகின்றது. இதைத் தடுப்பதற்கு இராஜாங்கத்தாரால் பலத்த முயற்சிகள் எடுத்துக்கொள்ளப் படாவிட்டாலும், ஆங்காங்குப் பொதுச்சங்கங்கள் ஸ்தாபிக்கப்படுவது அவசியமாகும். கல்கத்தாவில் ஸ்தாபிக்கப்பட்டிருக்கும் இத்தகைய சங்கத்தாரின் கூட்டமொன்றில் தலைமை வகித்த டாக்டர் C. ஸர்க்கார் யம். டி. என்பவர் சுருட்டுப் பிடிப்பதன் கெடுதல்களைப் பற்றிப் பேசுகையில்: அது நமது ஞாபக சக்தியை ஒழித்துவிடுகின்றதென்றும், தேக சௌக்கியத்தையும் மனோ சக்தியையும் கெடுக்கின்றதென்றும், இதனால் வரும் நோய்களைத் தீர்க்கத்தக்க மருந்துகளே இல்லையென்றும் குறிப்பிட்டார்.

∴ ∴ ∴

உலகத்தில் எங்கும் உபயோகிக்கப்படும் கற்பூரமானது ஜப்பான் தேசத்தில்தான் உற்பத்தியாகின்றது. அங்கு 1916-17-ம் வருஷத்தில் 20,000 மணங்கு கற்பூரமும், 40,000 மணங்கு கற்பூரத்தைலமும் உற்பத்தியாயினவென்று மதிப்பிடப்பட்டிருக்கின்றது. இந்தக் கற்பூர மரங்கள் ஜப்பானைச் சேர்ந்த பர்மோசாத்தீவில்தான் மிகுதியாக வளர்கின்றன. ஜப்பானைவிட அங்குக்கற்பூரம் அதிகமாக உற்பத்தியாகின்றது.

∴ ∴ ∴

அமெரிக்காவில் பிலடெல்பியா என்னும் ஊரிற் பிறந்த ரூக் என்பவன் உலகத்திலிருக்கும் பிள்ளைகளுக்கெல்லாம் உயரமாயும் கனமாயும் இருக்கின்றானாம். அவனது உயரம் 6 அடி, 7 அங்குலம்; எடை 182 ராத்தல். அவனுக்கு வயது 15 தான் ஆகின்றதாம். இந்த சிறு வயதில் இவ்வளவு உயரமும் கனமுமிருப்பது ஆச்சரியமே.

∴ ∴ ∴

மேல்கனடாவில் வியவசாயத் தொழிலானது மின்சாரத்தின் உதவியைக்கொண்டே நடத்தப்பட்டு வருகின்றது. கட்டிடங்களும், களஞ்சியங்களும் மின்சார விளக்கினால் பிரகாசப்படுகின்றன. இன்னும் தானியங்களை அடிக்கும் யந்திரங்கள், நீர்பாய்ச்சும் யந்திரங்கள், பால்கடையும் மத்துக்கள் முதலியன மின்சாரத்தினாலேயே வேலை செய்கின்றன. பசுக்களிலிருந்து பால் கறப்பதற்கும் மின்சார சக்தியினால் ஓட்டப்படும் யந்திரங்கள் உபயோகிக்கப்படுகின்றன.

∴ ∴ ∴

கல்கத்தாவாசியாகிய சுரேந்திரநாத மசும்தார் என்பவர், 'மர்ச்சண்ட் ப்ரின்ஸ்' என்ற கப்பலுக்கு 4-வது இஞ்சினியராக நியமிக்கப்பட்டிருக்கிறதாகச் சமாசாரம் எட்டுகின்றது. இங்கிலீஷ் கப்பலில் இந்தியருக்கு உத்தியோகம் கிடைப்பது இதுதான் முதல்தடவையாகும்.

∴ ∴ ∴

கல்வி யபிவிருத்தியின்பொருட்டு லண்டன் யூனிவர்ஸிடிக்கு ரடன் டாடா மறுபடியும் 1400 பவுன் நன்கொடையளித்திருக்கிறார். இதை லண்டன் யூனிவர்ஸிடி ஸெனெட் ஸபையார் மிக்க வந்தனத்துடன் ஏற்றுக் கொண்டிருக்கிறார்களென்று 'திராவிடாபிமானி' பத்திரிகை கூறுகின்றது.

∴ ∴ ∴

நியூயார்க்கைச் சேர்ந்த புரூக்லினிலிருக்கும் ஆலிவர் என்னும் கம்பெனியில் இரும்புவேலை செய்துகொண்டிருந்த கூலிக்காரர்கள் திடீரென்று தங்கள் வேலையை நிறுத்திவிட்டார்களாம். காரணம் என்னவென்று கேட்டதற்கு: அதிகாரிகள் தங்களை மரியாதையாய் நடத்தவில்லையென்றும், "கனவான்களே" என்று கூப்பிடுவதில்லையென்றும் பதில் சொன்னார்களாம்.

Books and Reviews.

புத்தகங்களும், விமர்சனங்களும்.

The Light of Wisdom.

ஞானதீபிகை:—இப்பெயர்கொண்ட அரிய நூலொன்று, சென்னை 'பெண்கல்வி' ஆபீஸினின்று வரப்பெற்றோம். இப்புத்தகத்தின் குணாதிசயங்களைப்பற்றிக் கூறுமுன், இதன் பூர்வ சரித்திரத்தைப்பற்றிக் கொஞ்சம் ஆராய்வது அவசியமாகும்: பதினெட்டாம் நூற்றாண்டின் மத்தியில் சீனாதேசத்தைச் சேர்ந்த கயாட்ஸூ என்னும் வித்வான் அத்தேசத்துச் சக்கிரவர்த்தியின் ஆஜ்ஞைப்படி பல சமஸ்கிருத நூல்களை ஆராய்ச்சி செய்து அதன் பயனாக இந்நூலைக் கண்டெடுத்தார். இது பலகாலம்வரையில் கவனிக்கப்படாமலேயேயிருந்தது. பிறகு, இதை மேற்குறித்த கயாட்ஸூ என்னும் வித்துவான் சீனா பாஷையில்மொழி பெயர்த்தார். பிறகு, 1749-ம் வருஷத்தில் இப்புத்தகமானது ஒரு கிறிஸ்தவப்பாதிரியால் ஆங்கிலத்தில் மொழி பெயர்க்கப்பட்டது. இவ்வாறு பல பாஷைகளிலும் மொழிபெயர்க்கப்பட்டு அந்தந்த் தேசங்களில் கவர்ன்மெண்டாரால் பள்ளிக்கூடங்களில் சன்மார்க்கப் படிப்புக்காக உபயோகப்படுத்தப்பட்டு வந்தது இதன் மேன்மையைத்தெரிவிக்கும். இதை தமிழில் மொழிபெயர்த்தவர் மிஸ்டர். ம. வே. சிவசுப்பிரமணியராவர். இப்போது பாடசாலைகளில் சன்மார்க்கப் படிப்பு அவசியமாய்க் கற்பிக்கப்படவேண்டுமென்று கல்வி இலாகாத் தலைவர்களாலும் பொதுஜன பிரதிநிதிகளாலும் வற்புறுத்தப்படுகின்றது. இதற்கிணங்க, ஜனங்களுக்குள் பொதுவான உணர்ச்சிகளை அபிவிருத்தி செய்யவும், சன்மார்க்கத்தைப் போதிக்கவும், பட்சபாத உணர்ச்சி, தீய சிந்தனை, பேதபுத்தி முதலியவற்றை ஒழிக்கவும் தேச பாஷைகளில் 'ஞானதீபிகை' போன்ற நூல்கள் சொற்பமேயிருக்கின்றன. மற்றும் இந்நூலில், ஸ்திரீ புருஷர்கள் தத்தம் கடமைகளைச்செய்து முடிக்கவேண்டியவைகளைப் பற்றிப் பல விஷயங்கள் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றன. இப்புத்தகம் மதத்வேஷமில்லாமல் எழுதப்பட்டிருப்பது மிகவும் பாராட்டத்தக்கது. இதன் விலை அணா 12. வேண்டுவோர்: சென்னை, இராமசாமி தெருவில் ஸ்தாபிக்கப்பட்டிருக்கும் 'பெண்கல்வி' ஆபீஸுக்கு எழுதிப் பெறலாம்.

Athichoodi Moral Stories.

ஆத்திச்சூடி நீதி கதைகள்:—இந்நூலானது சிறந்த வசன நடையில் எழுதப்பட்டிருக்கின்றது. இதில் ஔவையார் அருளிச்செய்த ஆத்திச்சூடியில் உள்ள 'அறஞ்செய விரும்பு" ஆதியாய் "அஃகஞ்சுருக்கேல்" என்பது இறுதியாக உயிர்வர்க்கமும் ஆய்தமும் முதலாக அமைந்த அமுதவாக்கியம் பதின்மூன்றையும் அதிகாரமாகக்கொண்டு, அவற்றின்கீழ் விளக்கமான பொருளும், அவற்றைக்குறித்த வியாசமும் பின்பு அவ்வந்நீதி வாக்கியங்களுக்கு எற்ற உதாரணமாக இதிஹாஸ புராணங்களிலிருந்தும் பைபிளிலிருந்தும் விரிவாக எடுத்தெழுதிய இனியகதைகளும் காட்டப்பட்டுள்ளன. இந்நூல் வித்வான்கள் பலராலும் மெச்சப்பட்டது. விலை அணா 8. வேண்டுவோர்: மானேஜர், ஜனோபகாரி ஆபீஸ்,வேலூர் என்று எழுதிப்பெறலாம்.

Champakamalini.

சம்பகமாலினி:—இது, ஆங்கிலபாஷையில் பிரசித்திபெற்ற மகாகவியாகிய டெனிஸன் "துரைமகனார் இயற்றிய "இலேயின்" (Elaine) என்னும் அரிய செய்யுள் நூலின் கதைப்போக்கைத் தழுவி இனிய செந்தமிழ் நடையில் எழுதப்பட்டிருக்கின்றது. இதை இயற்றியவர் ஸ்ரீமான் ப. ம. வேணுகோபால் நாயுடு அவர்கள். இதில் ஆங்காங்குப் பற்பல அரிய பெரிய நீதிகள் காணப்படுகின்றன. நல்லபாஷாஞானம் தரக்கூடிய இந்நூல வித்வான்கள் பலராலும் நன்கு மதிக்கப்பட்டது. விலை அணா 4. வேண்டுவோர்: ஜனோபகாரி ஆபீஸுக்கு எழுதிப் பெறலாம்.

Auvai.

ஔவை:—நம் அருந்தமிழ் மொழியில் சிறந்த நீதி நூல்களையும் தனிப்பாடல்களையும் அருளச்செய்து உலகத்தை உய்வித்த ஔவையாரின் திவ்விய சரித்திரம் பல நூல்களைத் தழுவியும் புலவர்களின் கர்ணபரம்பரையை அநுசரித்தும், வேலூர் ஊரீஸ் காலேஜ் தலைமைத் தமிழ்ப்பண்டிதர் பு. க. ஸ்ரீநிவாஸாசாரியரால் இனிய எளிய வசனநடையில் இயற்றப்பட்டது; சிறுவரும் சிறுமியரும் எளிதிற் படித்தறிந்துகொள்ளக்கூடியது; வித்வான்கள் பலராலும் மெச்சப்பட்டது. நல்ல காகிதத்தில் அழகாக அச்சிடப்பட்டுள்ளது. விலை அணா 6. ஜனோபகாரி சந்தாதார்களுக்கு மாத்திரம் அணா 5 க்குக் கொடுக்கப்படுகின்றது. வேண்டுவோர்: வேலூர் ஜனோபகாரி ஆபீஸ் மானேஜருக்கு எழுதி வி. பி. மூலமாய்ப் பெற்றுக்கொள்ளலாம்.

Karaikalammai Charithai.

காரைக்காலம்மை சரிதை:—சற்பிலும் ஈசுவர பக்தியிலும் சிறந்த பெண்மணியும் சிவனடியார் அறுபத்து மூவரில் ஒருவரும், தெய்வக் கவிஞருமாகிய காரைக்காலம்மை என்னும் புனிதவதியாரது இனிய சரித்திரம், நம் நாட்டுப் பெண்பாலர் பலர் கையிலும் இருக்கத்தக்கது. விலை அணா 1. வேண்டுவோர் வேலூர், ஜனோபகாரி ஆபீஸுக்கு எழுதிப் பெற்றுக்கொள்ளலாம்.